

ஜூன் 2018

விலை ரூ.15

மக்களே வரலாற்றைப் படைப்பவர்கள்
ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்பு மக்கள் கிளர்ச்சி
முத்துநகர் மாணிரம்

அடிமை அரசு ஒழியட்டும்

மார்ச் 20, செங்கோட்டை: காவிப் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு மக்கள் கூட்டமைப்பு சார்பாக தோழர் மீ.த. பாண்டியன் ஒருங்கிணைப்பில் நடந்த இராம இராஜ்ஜிய ரத யாத்திரை தடுப்பு மறியல்

மார்ச் 6: ரத யாத்திரை எதிர்ப்பு ஆலோசனைக் கூட்டம், சென்னை

காவல்துறை தடைகளைத் தாண்டி செங்கோட்டைப் போராட்டக் களத்தில்...

தடையை மீறி கைதாகி நான்கு மண்டபங்களில் தடுத்து வைப்பு ஒரு மண்டபத்தின் புகைப்படம்.

எப்ரல் 6: தி.நகரில் பிரகாஷ் என்ற இளைஞரை கொடுரோமாக தாக்கிய போக்குவரத்து காவல் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரி தமிழ்நாடு இளைஞர் இயக்கம் சார்பில் தோழர் கண்ணன் தலைமையில் நடத்தப்பட்ட தி.நகர் காவல்நிலைய முற்றுகைப் போராட்டத்தில் தோழர்கள் 16 பேர் கைது செய்யப்பட்டு மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டனர். பின்னர் பழல் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

எப்ரல் 1-10: சென்னையில் இருந்து கன்னியாகுமரி வரை பாசிசத்திற்கு எதிரான மக்கள் மேடை சார்பாக நடைபெற்ற மதசார்பின்மைக்கானப் பயணம்

மே 1: மதுரையில் எஸ்.சி./எஸ்.டி. வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தைப் பலவீனப்படுத்தும் உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பைக் கண்டித்து வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தை மேம்படுத்துவதற்கான தேசியக் கூட்டமைப்பு சார்பில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம்.

மக்கள் முன்னணி

அரசியல் இதழ்

இதழ் 02

ஜூன் 2018

ஆசிரியர்
பாலன்

ஆசிரியர் குழு
மீ.த. பாண்டியன்
விநாயகம்
ரமணி
செந்தில்
அருண் நெடுஞ்செழியன்

நிர்வாகக் குழு
கண்ணன்
அமுது
மணிகண்டன்
கார்த்திக்

இதழ் வடிவமைப்பு
கோ. முருகராஜ்

முகவரி
எண்: 6, 70 அடி சாலை,
எஸ்.பி. தோட்டம்,
தி.நகர், சென்னை 17

மின்னஞ்சல்
media.peoplesfront@gmail.com

இணையதளம்
www.peoplesfront.in

முகநூல் பக்கம்
facebook.com/Peoplesfronttamilnadu

தொடர்புக்கு
85087 26919
90422 74271.

சந்தா
தனி இதழ் ரூ.15
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 200

உள்ளே...

தலையங்கம்

சிறுமி ஆசிங்பா மீதான வன்மம்: ஐம்மு
இஸ்லாமியர்கள் மீதான இன அழிப்பின்
தொடர்ச்சி
பரிமளா

தீபக் மிஸ்ராவிற்கு நன்றி
காந்திக்

பா.ச.க.வின் சாதி, காவி அரசியலுக்குக்
காவடி தூக்கும் உச்சநீதிமன்றம்
ரமணி

குடிமை சமூகத்தை மிரட்டும் காவிப்
பாசிசம்! மவுனிகளாக்கப்படும் ஊடகங்கள்!
மணிமாறன்

காவிரி - காலம் நம்மை எங்கே
நிறுத்தியிருக்கிறது?
செந்தில்

தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட் ஆலை
கார்ப்பரேட் வேதாந்தாவின் உயிர்
விளையாட்டு
மீ.த.பாண்டியன்

எதை நோக்கியதாக இருக்க வேண்டும்?

“தமிழகத்தில் கலகமா?” என்கின்ற கேள்வியை ஆங்கில ஊடகம் எழுப்பியிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு 20000க்கும் மேற்பட்ட போராட்டங்கள் பதிவாகியிருப்பதாகப் புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. தினசரி புதியக் கோரிக்கைகளுடன் புதியப் பகுதிகளில் மக்கள் போராட்டங்களில் இறங்குகின்றனர். ஊடகம் மற்றும் சமூக ஊடக விவாதக் களங்களில் தீவிரம் தொற்றிக்கொள்கின்றன. துண்டுதுண்டாக வெவ்வேறு களங்களில் நடந்தப் போராட்டங்கள் பா.ச.க எதிர்ப்பு, மைய அரசு எதிர்ப்பு என்ற ஒரு பொதுக் கருத்தை உருவாக்கியுள்ளன. அவமானகரமான அடிமைத் தமிழக அரசு வீழ்டுடும் என மக்கள் நினைக்கின்றனர்.

அடிமைகளுக்கு முட்டுக்கொடுத்து ஆளுனர் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது மோடி அரசு. திடீரென இரண்டு அரசியல் தலைவர்கள் கருணாநிதியும் ஜெயலலிதாவும் அரசியல் அரங்கில் இருந்து அகன்றதால், “வெற்றிடம்” குறித்த விவாதத்தோடு புதிய நடச்சத்திர போட்டியாளர்களும் களத்தில் குதித்துள்ளனர்.

ஆயிரக்கணக்கான போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற மக்களின் கோரிக்கைகளும், பல ஆண்டுகால இயக்கங்களின் அரசியல் செயல்பாடுகளும் தமிழக அரசியலைத் தீர்மானிக்கின்ற “மைய நீரோட்ட அரசியல்” களத்துக்குள் முன்னுக்கு வருவதில்லை. ஆனால், சமூகத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து எழுகின்ற அநீதி, சுரண்டல் அடக்குமுறைக்கு எதிரான மக்களின் முகமாக இன்றைக்கும் இயக்கங்கள் இருந்துவருகின்றன. அதேநேரம் தமிழக அரசியல் அதிகாரத்தளம் தொடர்ந்து விரைவான மாறுதலுக்குள்ளாகின்ற (Transition) காலகட்டத்துக்குள் நுழைந்து சென்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த 50 ஆண்டுகால அரசியலைத் தீர்மானித்த தி.மு.கவும் அ.தி.மு.கவும், அரசியல் அரங்கில் மௌலிகள் வலுவிழந்து கொண்டிருக்கிற சக்தியாகவும் புதிய சக்திகள் வளர்ந்து அவ்விடத்தைப் பதிலீடு செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள் தீவிரமடைந்திருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். அடுத்தக்கட்ட அரசியல் மாற்றம் முன்பிருந்ததைவிட வளர்ச்சியை நோக்கி செல்லுமா? இல்லை அதைவிடப் பிற்போக்கான சக்திகள் அரசியல் அரங்கைக் கைப்பற்றுவார்களா என்கிற கேள்வி எழுகிறது. சாதி, மதப் பெரும்பான்மைவாத குழுக்கள் தொடங்கி, சிவில் சமூக அரசியலைப் பேசுகின்ற சக்திகள் வரை களத்தில் இறங்கியுள்ளன.

90களின் இறுதியில் தமிழக தேர்தல் அரசியல் களத்தில் புதிய வருகை நிகழ்ந்தது, ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகள், சிறுபான்மை சமூகங்கள் தங்களைத் தனித்த அரசியல் சக்தியாக, இயக்கமாக திரட்டிக்கொண்டு, தி.மு.க, அ.தி.மு.க கட்சிகளின் வாக்கு வங்கியைப் பங்கிட முடிந்தது. இந்த புதிய சக்திகளின் தோற்றத்தின் ஊடாக அரசியல் களம் விரிவடைந்தது. ஆனால் 2014 இல் இதற்கு நேர்மாறாக பிற்போக்குத்தனமானப் புதிய மாற்றம் நடந்தது. இடைத்தட்டு சாதிகளில் வளர்ந்த புதிய சாதிய மூலதன சக்திகளோடு இணைந்து சமூக கூட்டணி (Social engineering) என்ற உத்தியைப் பயன்படுத்தி பா.ச.க கணிசமான வாக்கு சதவீதத்தைப் பெற்றது.

சமூகநீதி, தமிழர் உரிமை, இட ஒதுக்கீடு என முற்போக்கானத் திட்டங்களை வைத்த பா.ம.க, தலித் விடுதலையைப் பேசிய புதிய தமிழகம் முறையே தீவிர சாதியவாத சக்தியாகவும், ஆண்ட சாதி, மதவாத அரசியல் கூட்டாகவும் மாறிய வளர்ச்சிப் போக்கை (?!) நடப்பிலேயே பார்த்துவருகிறோம். அரசியல் நேர்க்கோட்டு வளர்ச்சிப் போக்கிலே இல்லை, ஒருகாலகட்டத்தில் குறிப்பிட்ட சமுதாய கோரிக்கைகளோடு யாரை எதிர்த்தார்களோ, அவர்களோடு அரசியல் அரங்கைப் பங்கிடுவதையும், எந்தக் கோரிக்கைகளை எழுப்பினார்களோ அந்தக் கோரிக்கைகளை மறுத்து சனநாயக விரோதமாக மாறுவதையும் பார்க்கின்றோம். ஆக, சமூக நிலைமைகளில் உறவுகளில் ஏற்படுகின்ற மாற்றம் அரசியல் அரங்கில் தொடர்ந்து புதிய கருத்துகள், சக்திகளைப் பிரசவிப்பதையும் பார்க்கின்றோம். அந்த வகையில் உலகமயத்துக்குப் பிந்தைய கடந்த பத்தாண்டுகளில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு மாற்றமும், கிராமப்புற விவசாய, தொழிற்துறை, சூழலியல் நெருக்கடியும் புதிய சமுதாய சக்திகளின் தோற்றத்தையும் கோரிக்கைகளையும் அரசியல் பிரதிநிதிகளையும் உருவாக்கியிருக்கின்றன

சிறுசிறு அலைகளாக ஆயிரக்கணக்கில் எழுந்துவருகின்ற மக்கள் போராட்டங்களுக்கும் நாம் மேலே விவாதித்த அரசியல் மாற்றங்களுக்கும் என்ன உறவு இருக்கிறது? நடைபெறும் மாற்றங்கள் தேர்தலில் எதிரொலிப்பதின் ஊடாக மட்டும் தனிந்துவிடப் போகிறதா அல்லது அடிப்படை மாற்றங்களை நோக்கி நகரப்போகிறதா? எந்தப் பாதையைத் தேர்வு செய்யும்? இதை முடுக்கி விடுகின்ற கட்டுப்படுத்துகின்ற சக்திகள் யார் என்பதுதான் நமக்கு இன்று முதன்மையான கேள்வியாக

இருக்கிறது.

நமக்கு இருக்கின்ற கடமை யாதெனில் மக்கள் போராட்டங்களை, கோரிக்கைகளை, உடனடி மற்றும் அடிப்படை மாற்றங்களை நோக்கி ஒன்றிணைப்பதுதான். தற்போது நடைபெற்று வருகின்ற போராட்டங்களான காவிரி நதி நீர் உரிமை, நீட் எதிர்ப்பு, ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்பு, காவிரிப் படுகை ஓ.என்.ஜி.சி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில்கூட மற்றவர்களிடம் இருந்து இவ்விஷயத்தில்தான் நாம் வேறுபடுகிறோம். மாற்று அரசியல் என்பது குறிப்பிட்டத் திட்டத்தை, தொழிற்சாலையை, தேர்வை, தீர்ப்பை எதிர்த்து போராடுவது மட்டுமல்ல; அதற்கு அடிப்படையானக் கொள்கையை, அதை காக்கின்ற அரசமைப்பை, வர்க்க சக்திகளை எதிர்த்துப் போராடுவதாக உள்ளது. ஏனென்றால், இது அத்தனையும் அமல்படுத்த திட்டம் தீட்டிய, கையெழுத்திட்ட கட்சிகளும், போராட்ட அலையேற்றத்தினால், ஆட்சியிலுள்ள ஆளும் வகுப்பின் இன்னொரு பிரிவை வீழ்த்துவதற்கு பயன்படுவதால் இந்தப் போராட்டங்களில் பங்கேற்கிறார்கள். இதற்கு “லாபி” அரசியலில் தங்களோடு தொடர்பில் இருக்கின்ற அரசியல் குழுக்களையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். அண்மையில், சிறு இயக்கங்களை இணைத்து வைகோ அவர்கள் ஸ்டாலின் பங்கேற்போடு ஒருங்கிணைத்த நியூதினோ போராட்டம் இதற்கு தெளிவான சான்றாக உள்ளது. நதிநீர் சிக்கலுக்கு ஒற்றைத் தீர்ப்பாயம், உயர் கல்விக்கு ஒரே நுழைவுத் தேர்வு, என்னென்ற எரிவாயு வயல்களைத் தோண்டுவதற்கும், நச்சத் தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கும் ஒற்றை சாளர் அனுமதி ஒப்பந்தம், ஆற்றுநீர் இனி கீழ்மடைக்கோ, வடிநிலப் பகுதிக்கோ, விவசாயத்திற்கோ, கிராமபுறத்திற்கோ முன்னுரிமை கிடையாது. நகர்ப்புறங்களுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும்தான் என்ற கொள்கை மாற்றங்கள் தீவிரமாக அமலாகிக்கொண்டிருக்கின்ற சூழலில், குறிப்பிட்ட விவகாரங்களை, திட்டங்களை எதிர்ப்பதற்காக மட்டும் அணிசேர்வது உடனடியாக அந்த அபாயத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவது என்ற நடைமுறை விவகாரமாக மட்டுமே அனுகுவது கண்களை மூடிக்கொண்டு யானையைத் தடவிப் பார்த்து பிரச்சனையைப் புரிந்துக்கொள்வதாகும். யானை நம்மைக் கடந்து சென்ற பிறகு மிஞ்சவதற்கு புல் பூண்டு கூட இருக்காது என்பதுதான் எதிர்கால அபாயமாக இருக்கிறது. இந்த சூழலில்தான் மக்கள் போராட்டங்களையும் அரசியல் மாற்றங்களையும், நமது திசைவழிக்கு எடுத்துவர செயல்பூர்வமான தலையீடு அவசியமானதாகும்.

போராட்டங்களில் பங்கேற்பதும்,

மக்கள் முன்னணி ஜூன் 2018

அடிப்படை அரசியலைப் பற்றி பேசுவது மட்டுமா நமது பணி? அன்றாட நேரடி அரசியலில் கருத்தியல் ஒட்டாண்டித்தனத்தை உடைத்து பெருவெள்ளமாய் மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவது அவசியமானதாகும். முதன்மை கட்சிகள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள் தமிழகத்தில் இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் பா.ச.க மைய அரசு எதிர்ப்பு உருவானதற்கும், பேரழிவுத் திட்டங்களை எதிர்த்து மக்கள் போராட்டங்களின் செல்வாக்கிற்கும் சிறு கல்லையும் எடுத்து போட்டது கிடையாது. ஆனால், இன்று பழம் கணிந்து பாலில் விழுந்தால் சாப்பிடலாம் என காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு இன்றைய தேவை, மக்களும் நாமும் ஆயிரக்கணக்காக சிறு சிறு போராட்டங்கள் ஊடாக உருவாக்கிய மைய மோடி அரசு எதிர்ப்பை, உலகமை அரசியல், பொருளியல் கொள்கை எதிர்ப்பாக, இந்திய பெருந்தேசிய எதிர்ப்பாக, ஒற்றை அரசு, ஒற்றை தேசியம், ஒற்றை சந்தைக்கு எதிரான கொள்கை எதிர்ப்பாக அடுத்த அடிக்கு நகர்த்துவதுதான்.

இதற்கு, எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் இருக்கின்ற அனைவருக்கிடையேயும் குறைந்தபட்ச கருத்தொற்றுமையும் செயல் திட்டமும் வேண்டும். இதை நோக்கி ஓர் உரையாடலைத் தொடங்குவோம். வாருங்கள் தோழர்களே!

இல்லை! இல்லை! உடனடி அபாயம் பா.ச.க தான். அதை வீழ்த்த மட்டுமே பேசுவேண்டும் அதற்குமேல் பேசக்கூடாது என்பவர்களுக்கு, 2004 - 2009 தேர்தலை, ஆட்சிக்காலத்தை நினைவுட்ட விரும்புகின்றோம். நானை நமதே! நாற்பதும் நமதே! என்று கொலைகார பா.ச.க வுக்கு பதிலாக கொள்ளளக்கார காங்கிரஸை மாற்றாக நினைத்தோம். ஆனால் 1 ½ லட்சம் ஈழத்தமிழர்களைக் கொன்ற இனப்படுகொலையாளர்களிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்தோம் என்ற இரத்த வரலாற்றை மறந்துவிட வேண்டாம். 2004 - 2014 பத்து ஆண்டுக்கால காங்கிரஸின் நெருக்கடியை பயன்படுத்தித்தான் மோசமான கட்சியிலுள்ள ‘நல்ல மனிதர்’ என்று தந்திரமாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட வாஜ்பாயியைவிட மோசமான மோடி என்கின்ற கொலைகார பூதம் மீண்டும் எழுந்தது. மீண்டும் காங்கிரஸ் என்பது பூதம் ஓய்வெடுக்கும் இடைவேளையாக இருக்கலாம். மீண்டும் மோடியைவிட “இந்தியாவின் நெருக்கடியை” தீர்ப்பதற்கான ராட்சத் பூதம் எழலாம். எனவே, காவி யயங்கரவாதிகளைத் தோற்கடிப்பதோடு மட்டும் நிறுத்திக்கொள்வதல்ல நமது கொள்கை. அப்பூதங்கள் மீண்டும் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் சமரச சக்திகளை அம்பலப்படுத்துவதும் நமது கொள்கையாகும்.

(தொடர்ச்சி பக்கம் 34)

சிறுமி ஆசிள்பா மீதான வண்மம்:

ஜம்மு இஸ்லாமியர்கள் மீதான இன அழிப்பின் தொடர்ச்சி

1947 இல் தொடங்கி இன்றுவரை நீரும் ஜம்மு இஸ்லாமியர்கள் மீதான இனஅழிப்பின் கடைசி அத்தியாயம் சிறுமி ஆசிள்பா மீதான வண்மம்.

இந்த ஆண்டு சனவரி 10 ஆம் தேதி, ஆசிள்பா என்ற 8 வயது சிறுமி, கத்துவா மாவட்டம், ரசானா என்ற வன கிராமத்தில் இருந்து கடத்தப்பட்டு, கொடுரமான முறையில் கும்பல் பாலியல் வனமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, கொல்லப்பட்டாள். இந்தச் சிறுமி, குஜ்ஜார் - பக்கர்வால் என்ற நாடோடி முஸ்லிம் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவள். பக்கர்வால் சமூகம் என்பது குளிர்காலத்தில் ஜம்முவிலும், வெயில் காலத்தில் காஷ்மீரிலும் என கால்நடைகளோடு இடம்பெயர்ந்து வாழும் ஒரு மக்கள் கூட்டம் ஆகும்.

சனவரி 10 ஆம் தேதி கடத்தப்பட்ட சிறுமி, ஒரு கோவிலில் வைத்து, உடல்வலியை மற்றதுபோகச் செய்யும் ஒருவகையான போதை மருந்து தினமும் செலுத்தப்பட்டு, ஒருவார காலம், ஒரு கும்பலால், கொடுரமாகப் பாலியல் வனமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறாள். உயிரற்று வீழ்ந்த அந்த பிஞ்ச உடல் கற்கள் கொண்டு சிதைக்கப்பட்டு காட்டில் தூக்கி வீசப்பட்ட பின்னர், சனவரி 17 அன்று கண்ணடெடுக்கப்பட்டது. ஆனால், டினிட்டல் இந்தியாவில் சிறுமி ஆசிள்பா மீது நடத்தப்பட்ட கொடுரம் பொதுவெளிக்கு வந்து இந்திய மக்களின் மனசாட்சியை உலுக்க மூன்று மாதம் ஆகிவிட்டது.

பிறகு, பின்கூராய்வு செய்யப்பட்ட அந்த உடலை அவள் ஓடித்திரிந்த, அவளின் முதாதையர் புதைக்கப்பட்ட அந்த கிராமத்திலேயே புதைக்க அவளின் உறவினர்கள் கொண்டு சென்றபோது, ஆயுதங்களோடு வந்த இந்து மதவெறி

கும்பல் புதைக்கவிடாமல் தடுத்து நிறுத்தியது. “இங்கே ஏற்கனவே புதைக்கப்பட்ட முதாதையர்களின் உடல்களையும் தோண்டி வெளியில் எடுத்துவீசவோம்” என மிரட்டியது. ஆசிள்பாவின் உடல் அன்று இரவே 8 கிலோமீட்டர் தள்ளி உறவினர்களின் உதவியுடன் வேறொரு கிராமத்தில் புதைக்கப்பட்டது. இந்த நாகரீக காலகட்டத்தில், இறந்துபோன ஆடு, மாடுகளுக்கு உள்ள உரிமைகூட ஆசிள்பா என்ற சிறுமிக்கு இல்லை. ஏனென்றால் அவள் ஒரு முஸ்லிம். அவருக்கு இந்த நிலத்தின்மீது எந்த உரிமையும் இல்லை.

சஞ்ஜிராம் என்ற ஓய்வுபெற்ற வருவாய் த்துறை அலுவலரால் திட்டமிடப்பட்டு, தீபக் கஜ்ஜாரியா என்ற சிறப்புக் காவல் அதிகாரியின் துணையோடு இந்த கடத்தல், பாலியல் வனமுறை, கொலை நிகழ்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. சஞ்ஜிராம் என்பவன் பக்கர்வால் நாடோடி முஸ்லிம்களை அப்பகுதியில் இருந்து வெளியேற்றும் பொருட்டு முஸ்லிம் வெறுப்புப் பிரச்சாரங்களைத் தொடர்ந்து செய்துவந்த ஓர் இந்துமத வெறியன். இந்த முஸ்லிம் நாடோடிகள் இந்தப் பகுதியில் நிரந்தரமாகத் தங்க ஆரம்பித்தால், அது ஜம்முவின் இந்து பெரும்பான்மை என்ற நிலையை மாற்றிவிடும் என்று இந்த முஸ்லிம் வெறுப்புப் பிரச்சாரம், பா.ச.க பெரும்பான்மை பலத்தோடு ஆட்சியில் இருக்கும் இந்த காலகட்டத்தில் மிகத் தீவிரமாக செய்யப்பட்டு வருகிறது. சிறுமி ஆசிள்பாவைக் கொடுரமாகத் திட்டமிட்டு கொலை செய்ததும் ரசானா பகுதியில் இருந்து பக்கர்வால் முஸ்லிம்களை எச்சரிக்கை செய்யவும், ஜம்முவில் இருந்து வெளியேற்றவுமே ஆகும். ஆசிள்பாவின் குடும்பம் அவர்கள் நினைத்ததுபோலவே ஜம்முவைவிட்டு வெளியேறிவிட்டது. ஆனால், அதற்கு அவர்களின் அன்புமகள் ஆசிள்பாவைப் பறிகொடுத்தது மிகப்பெரிய

துயரம்.

இந்த கொலைக் குற்றவாளிகளுக்கு ஆதரவாக வழக்கை நடத்தவிடாமல் செய்ய பி.ஜே.பி கட்சியினர் பெரும்பான்மையாக உள்ள ‘ஜம்மு பார் அசோசியேஷன்’ பல்வேறு முயற்சிகளைச் செய்தது. வழக்கை நடத்திய தீபிகா சிங் ரஜாவத்துக்கு கொலை மிரட்டல் விடுக்கப்பட்டது. ’இந்து ஏக்தா மன்சு’ என்ற பெயரில் கொலைகாரர்களுக்கு ஆதரவாக நடத்தப்பட்ட ஊர்வலத்தில் பா.ச.க சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே கலந்துகொண்டனர். இப்பொது ஆசிஂபா வழக்கு பஞ்சாப்புக்கு மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது.

உண்மையில் ஜம்முவில் இந்து பெரும்பான்மை உருவானது எப்படி?

1947 இல் நடந்த, ஆனால் மறைக்கப்பட்ட இனாழிப்பு

காந்தியாரின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படைப்புகள், தொகுதி 90 இல் டிசம்பர் 25, 1947 அன்று ஜம்முவில் நிலவிய சூழல் குறித்து, அவர் கூறியது:

“வெளியில் இருந்து சென்ற இந்துக்களும், சீக்கியர்களும் ஜம்முவின் முஸ்லிம் களைக் கொன்று விட்டனர். அங்கு நடக்கும் நிகழ்வுகளுக்கு காஷ்மீரின் மகாராஜாவே பொறுப்பாளி ஆவார்.”

வேத்பேசின் என்ற அக்காலத்திய பத்திரிகையாளர், ஜம்முவில் 1947 இல் நடந்த படு கொலைகள் குறித்து ஜம்மு பல்கலைக்கழகத்தில் 2003 இல் சமர்ப்பித்த

மக்கள் முன்னணி ஜூன் 2018

கட்டுரையில் இருந்து,
“பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக (டோக்ரா) அரசு நிர்வாகம் அவர்கள் (முஸ்லிம்கள்) பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டுமானால், பாகிஸ்தானுக்குப் போய்விடுமாறு ஊக்கமளித்து பேசியது. ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் சியால் கோட் பகுதிக்கு கொண்டு செல்ல 60 லாரிகளில் ஏற்றப்பட்டனர். நடக்கப்போவதைப் பற்றி தெரியாத அம்மக்கள் குடும்பமாக வண்டியில் ஏறினர். வண்டி இராணுவப் பாதுகாப்புடன் கொண்டு செல்லப்பட்டது. ஆனால், ஜம்மு சியால் கோட் சாலையில் உள்ள சத்தா என்ற பகுதியை அடைந்தபோது, பெரிய எண்ணிக்கையில் ஆர்.எஸ்.எஸ். மற்றும் சீக்கிய அகதி ஆண்கள் ஆயுதங்களோடு நின்றிருந்தனர்.

அவர்கள் (முஸ்லிம்கள்) வண்டியில் இருந்து இழுத்து வீசப்பட்டு, கருணையற்ற முறையில் கொல்லப்பட்டனர். இராணுவ வீரர்கள் வேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டு அல்லது அவர்களும் சேர்ந்து படுகொலைகளைச் செய்தனர். இந்த படுகொலைச் செய்தி மிகவும் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டது. அடுத்த நாளும் படுகொலைகள் இதே முறையில் தொடர்ந்தன.”

தி டைம்ஸ், லண்டன், ஆகஸ்ட் 10, 1948 தேதிய இதழில் வெளியானது,

“மகாராஜாவின் டோக்ரா அரசு இந்துக்கள் மற்றும் சீக்கியர்களின் உதவியுடன் 2,37,000 முஸ்லிம்களைத் திட்டமிட்டு

File photo of Hindu Ekta Manch's rally in Kathua

அழித்தொழித்தது.”

இது 1947 அக்டோபரில் பதான் படையெடுப்புக்கு 5 நாட்கள் முன்னதாகவும், மகாராஜா காஷ்மீரை இந்தியாவுடன் இணைப்பதற்கு 9 நாட்களுக்கு முன்னதாகவும் நடந்தது. 61 சதவீதமாக ஜம்முவின் பெரும்பான்மையாக இருந்த மூஸ்லிம்கள், படுகொலைகள் / இடம்பெயர்வுகள் மூலம் எவ்வாறு சிறுபான்மையாக மாற்றப்பட்டனர் என்பதன் வரலாறு இதுவே.

1947க்குப் பின்னான சூழலில் ஜம்மு மூஸ்லிம்கள்:

1947 இல் இஸ்லாமியர்கள்மீது நடந்த படுகொலைகளுக்குப் பிறகு குறிப்பாக கத்துவா பகுதியில் இருந்த பெரும்பான்மையான மூஸ்லிம்கள் டோடா உள்ளிட்ட மற்றுப் பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர்ந்துவிட்டனர். ஏற்குறைய இஸ்லாமியர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட 43 கிராமங்கள் மனித நடமாட்டம் அற்ற பகுதியாக மாறியது. ஜம்மு அரசு நிர்வாகம், கத்துவாவின் இஸ்லாமியர்களின் வரலாற்றை அழிக்கும் முயற்சியாக, ஓராண்டு கழித்து, அங்கிருந்த மூஸ்லிம்களின் வீடுகளைனத்தையும் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கியது. இந்து மதவெறியர்களால் மூஸ்லிம் பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படுவதும், ஆண்கள் கொல்லப்படுவதும் தொடர் கதையாகியது. மூஸ்லிம்கள் பெருமளவில் தங்கள் நிலத்தைவிட்டு விரட்டப்பட்டனர்.

மூஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்த கத்துவா மாவட்டம், 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புப்படி, 87.61% இந்துக்களும், 1.55% சீக்கியர்களும், 10.42% மூஸ்லிம்களும் என மக்கள்தொகை மாற்றத்திற்கு உள்ளாகியது.

ஜம்முவை இந்துப் பெரும்பான்மைப் பகுதியாக மாற்றும் திட்டத்தின் ஓர் அங்கமாகவே இந்து மதவெறி அமைப்புகளால் மூஸ்லிம் மக்கள் மீதான அவதாறு பிரச்சாரங்கள் தொடர்ந்து கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றன. 2008 இல் காஷ்மீர் அமர்நாத் கோயில் வாரியத்திற்கு வனப்பகுதி நிலத்தை ஒதுக்கியதை எதிர்த்து நடந்தப் போராட்டத்திற்கு எதிராக ஜம்முவின் தொடர்ச்சியாக போராட்டங்களும், மூஸ்லிம்கள் மீதான வன்முறைகளும் இந்துமதவெறி அமைப்புகளால் நடத்தப்பட்டது. ஜம்முவின் வனப்பகுதியில் வாழும் மூஸ்லிம்களுக்கு வனத்தின் மீதான, நிலத்தின் மீதான உரிமை மறுக்கப்படுகிறது.

எஞ்சியிருக்கும் மூஸ்லிம்களையும் ஜம்முவைவிட்டு வெளியேற்றி, மூஸ்லிம் காஷ்மீர், இந்து ஜம்முவாக மாற்றும் திட்டத்தின் ஓர் அங்கமாகவே ஆசிரியாக்கள் மீதான வனமம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கிறது. மதவெறி பி.ஐ.பி பெரும்பான்மையாக ஆட்சிக் கட்டிலில் வீற்றிருக்கும் காலகட்டத்தில் '1947 இல் நடந்தது நினைவில்லையா உங்களுக்கு?' என மூஸ்லிம்களைப் பார்த்து அதிகாரத் திமிரோடு கேட்கப்படுகிறது.

தீபக் மிஸ்ராவிற்கு நன்றி

நீதிபதிகளை விமர்சிக்கலாம்.
தீர்ப்புகளை விமர்சிக்க முடியாது.
நீதிமன்றம் என்பது மனிதனின் கடைசி நம்பிக்கை; சட்டத்தைப் பாதுகாப்பது; மத்திய மாநில அரசின் சட்டங்களை மாற்றும் வல்லமை படைத்தது. இலஞ்சும் ஊழுலற்ற நேர்மையானவர்கள், அறம் சார்ந்த மனிதர்கள் மட்டுமே நீதிபதியாகி நீதி வழங்கமுடியும். அதிலும் உச்ச நீதிமன்றம் என்பது பரிசுத்தமானது, சந்தேகத்திற்கு அப்பாறப்பட்டது என்றெல்லாம் இவ்வளவு காலமாக நாம் நம்பி கொண்டிருக்கும் அல்லது நம்ப வைக்கப்பட்டிருக்கும் கருத்துகள் இவை. ஆனால், நீதித்துறை என்பது மற்ற எல்லா துறைகளைப் போல ஒரு ஊழல் நிறைந்த, அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துதல், தன்னை காப்பாற்றிக்கொள்ள, தனக்கு சாதகமாக விதிகளை மாற்றிகொள்ளுதல் போன்ற சகலமும் நிறைந்த ஓர் அமைப்புதான் என்பது இப்போது நிருபணமாகியுள்ளது. இதை அம்பலப்படுத்திய பெருமை உச்சநீதிமன்றத்தின் 45 வது தலைமை நீதிபதியாக இப்போது பதவியில் இருக்கும் தீபக் மிஸ்ராவையே சேரும். இதற்கு நாம் அவருக்கு நன்றி சொல்லியாக வேண்டும். இவர் இல்லையென்றால், உச்சநீதிமன்றம் நமக்கு நியாயம் வழங்கும் என்று இன்னமும் நாம் எதிர்பார்த்திருப்போம். ஐன்நாயகத்தின் தூண்கள் (?) எனப்படும் அரசும், நிர்வாகத்துறையும் மக்களின் நம்பிக்கையை ஏற்கெனவே இழந்துவிட்டன. நீதிமன்றத்தின் மீது கட்டமைக்கப்பட்ட புனித பிம்பம்

இப்போது அம்பலமாகியுள்ளது. நாம் எல்லோரும் நினைக்கும்படி உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்புக்கு குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர், மாநில முதல்வர்கள் வரை அனைவரும் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்பது உறுதியல்ல. அதை உச்ச நீதிமன்றமே பலமுறை நிருபித்துள்ளது. அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தில் இந்திராகாந்திக்கு எதிரான தீர்ப்புக்குப் பின்னர் அவரால் அமல்படுத்தப்பட்ட அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை ஆதரித்தது உச்ச நீதிமன்றம். மத்திய உணவுக் கிடங்குகளில் வீணாகும் உணவு பொருட்களை, எலிகள் உண்ணும் உணவை ஏழை மக்களுக்கு கொடுங்கள் என மத்திய அரசுக்கு உச்சநீதிமன்றம் ஆணையிட்டபோது ‘அதையெல்லாம் செய்யமுடியாது, அது அரசின் கொள்கை முடிவு’ என திமிராகப் பேசிய மன்மோகன் சிங்கை எதுவும் செய்ய முடியாமல் நின்றது உச்ச நீதிமன்றம். காவிரி வழக்கில் கர்நாடக அரசு தீர்ப்பை அமல்படுத்த முடியாது என பலமுறை கூறியபோது உச்சநீதிமன்றத்தால் எதுவுமே செய்ய முடியவில்லை. இது போன்ற பல வழக்குகளில் மக்களின் நம்பிக்கையை அது இழந்துவிட்டது.

இப்போது தலைமை நீதிபதி தீபக் மிஸ்ராவால் இருந்த கொஞ்சநஞ்ச நம்பிக்கையும் பொய்யாகிப் போனதால் எந்த அதிகாரமும் இல்லாத அமைப்பு உச்சநீதிமன்றம் என மக்கள் நினைக்கின்றனர். மேலும் இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் இன்றைய நடைமுறைகள் உலக நாடுகளின் பேசுபொருள்

ஆகியிருக்கின்றன. இடதுசாரிகளும் மக்கள் இயக்கங்களும் பகிரதப் பிரயத்தனப்பட்டு செய்யக்கூடிய இவ்வேலையை தலைமை நீதிபதி தன் 13 மாத பதவிக்காலத்தின் முதல் 8 மாதத்திலேயே நிருபித்துவிட்டார்.

சுதந்திர இந்தியாவின் வரலாற்றில் முதல் முறையாக கடந்த ஐந்தாண்திமை மாதம் 11ம் தேதி உச்சநீதிமன்றத்தின் நான்கு மூத்த நீதிபதிகள் பத்திரிக்கையாளர்களை சந்தித்து இந்தியாவின் ஐந்நாயகம் ஆபத்தில் உள்ளதாக கூறினார். மேலும் தலைமை நீதிபதி முக்கியமான வழக்குகளில் சாதகமான தீர்ப்பு வருவதற்காக புதிய நீதிபதிகளுக்கு ஒதுக்கியுள்ளார் என்று குற்றஞ்சாட்டினர். பிரசாத் மருத்துவ கல்லூரி வழக்கில் பொய்யான வாக்குமூலத்தை சமர்பித்ததாக அவர் மீது குற்றஞ்சாட்டு உள்ளது. உத்திரபிரதேசத்தை சேர்ந்த பிரசாத் மருத்துவக் கல்லூரி 2017-18 ஆண்டு மாணவர் சேர்க்கைகாக உச்சநீதிமன்றத்தை அணுகியபோது இவ்வழக்கில் சாதகமாக தீர்ப்புக்கூற உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு இலஞ்சம் கொடுக்க முயற்சித்த வழக்கில் முன்னாள் ஒடிசா உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஐ.எம்.குதுாசி மத்தியப் புலனாய்வுத் துறையால் (CBI) கைது செய்யப்பட்டார். இவ்வாறு நீதிபதிகளுக்கு இலஞ்சம் கொடுக்க வழக்கு தொடர்பாக பிரசாந்த் பூசன் மற்றும் காமினி ஜெய்ஸ்வால் ஆகியோர் உச்சநீதிமன்றத்தின் மேற்பார்வையில் புலனாய்வு நடைபெற வேண்டும் என வழக்கு தொடுத்தனர். இது நீதிபதி செல்லமேஸ்வர் முன்னிலையில் விசாரணைக்கு வந்தது. அவர் அந்த வார இறுதியில் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என தெரிவித்தார். ஆனால் இடையில் புகுந்த தலைமை நீதிபதி மிஸ்ரா தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அவ்வழக்கை வேற்றாரு ஆயம் (அமர்வு) விசாரிக்கும் என அறிவித்தார்.

பின்னர் நீதிபதி லோயா வழக்கு என வரிசையாக ஒவ்வொன்றிலும் தன்னையும்,

அரசையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயற்சிக்கும் உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதிக்கு எதிராக எதிர்க்கட்சியான காங்கிரஸ் பதவி நீக்கம் கோரும் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தது. அதை பா.ச.கவின் முன்னாள் அமைச்சரும், முன்னாள் ஆர்.எஸ்.எஸ். உறுப்பினருமான வெங்கையா நாயுடுவிடம் கொடுத்தனர். எதிர்பார்த்தது போலவே அவர் அதை நிராகரித்தார். இதை எதிர்த்து காங்கிரஸ் கட்சியினர் உச்சநீதிமன்றம் சென்றனர். யாரை நீக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டார்களோ அவர் தலைமையிலான நீதிமன்றம்தான் அவ்வழக்கை விசாரிக்க வேண்டும் என தீர்ப்பளித்தது. இதற்குப் பின்னரும் இந்த வழக்கு நீடித்தால் உச்சநீதிமன்றமே தனது மாண்பை இழந்துவிடும், மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்துவிடும் என்ற அச்சத்தில் பா.ச.கவும் காங்கிரஸ் வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றனர். இதே தீபக் மிஸ்ரா மீது ஏற்கெனவே குற்றஞ்சாட்டு இருந்தபோதும் காங்கிரஸ்தான் அவரை உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியாக்கியது. மேலும், மத்திய அரசுக்கும் 2ஐ போன்ற வழக்குக்கும் பயந்துதான் பதவி நீக்கம் கோரும் தீர்மானத்தைத் தி.மு.க ஆதரிக்கவில்லை.

தான் ஆதாயம் பெற்ற பிரசாத் மருத்துவக் கல்லூரி வழக்கை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றத்தில் போடப்பட்ட தனக்கு எதிரான வழக்கில் தானே நீதிபதியாகி தன்னை நிருபித்துக் கொண்டது, அரசுக்கு சாதகமான தீர்ப்பு வருவதற்காக அதற்கு ஏதுவான நீதிபதிகள் அடங்கிய ஆயத்தை ஏற்படுத்துவது, தன்னைப் பதவியில் இருந்து நீக்கக் கோரும் தீர்மானத்தை துணை சபாநாயகர் நிராகரித்ததை எதிர்த்த வழக்கில் தானே புதிய நீதிபதிகளுக்கான ஆயத்தை ஏற்படுத்துவது என்று அவருடைய நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றும் உச்சநீதிமன்றத்தின் செயல்களை அம்பலப்படுத்துவதாகவே உள்ளன. மேலும் அவரின் பதவிக்காலம்

அக்டோபரில் முடிவடைவதற்குள் (அடுத்த 5 மாதங்களில்) அவர் முன்னால் இருக்கும் முக்கிய வழக்குகளில் அவர் கொடுக்கப் போகும் தீர்ப்பு எப்படியிருக்கும் என்பது தெள்ளத் தெளிவாகிறது.

முக்கியமாக ஆதார், சபரிமலை வழக்கு, நில அபகரிப்பு தொடர்பான வழக்கு என அரசியல் சாசன அமர்வு விசாரிக்கும் 13 வழக்குகள் தலைமை நீதிபதி மிஸ்ராவிடமே உள்ளன. மேலும் மிக முக்கிய வழக்கான அயோத்தி வழக்கும் தீர்ப்பிற்கு காத்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி அடுத்த ஆண்டு மக்களாவைத் தேர்தலுக்கு பின்னால் அயோத்தி வழக்கில் தீர்ப்பு கூறுமாறு நீதிமன்றத்தை கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. அமித்ஷா வழக்கை விசாரித்த சி.பி.ஐ சிறப்பு நீதிபதி லோயாவின் மர்மமான மரணத்தை "கேரவன்" போன்ற ஊடகங்கள் வெளிக்கொண்டந்த போதிலும் உச்ச நீதிமன்றம் அதை 'இயற்கை மரணம்தான்' என்று தீர்ப்புக் கூறியது. எப்போதும் ஆளும் கட்சிக்கு சார்பாகத் தீர்ப்பு கூறும் உச்சநீதிமன்றம் ஜெயலலிதா வழக்கை வேண்டுமென்றே ஓராண்டு கழித்து அவர் இறந்த பின்னர் தமிழக அரசியல் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு தீர்ப்பு கூறியது. இதை உச்சநீதிமன்றத்தின் இரண்டாவது முத்த நீதிபதியான செல்லமேஸ்வர் ஒரு பேட்டியில் கூறினார்.

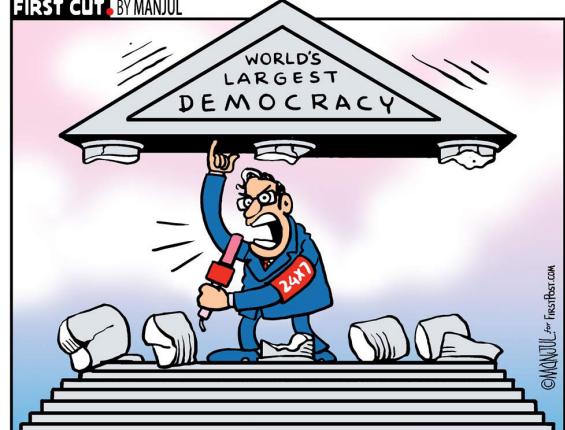
தவறான தீர்ப்புக் கூறும் நீதிபதிகளைச் சாதாரணமான மக்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஓர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை நீக்க 50 ராஜ்யசபா எம்.பி.க்கள் அல்லது 100 லோக்சபா எம்.பி.க்களின் ஆதரவு தேவை. தவறான தீர்ப்பால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் எப்படி இதை செய்ய இயலும்? அண்மையில் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் தமிழ்நாட்டின் 3 நீதிபதிகளை ஊழல் குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையில் பதவிநீக்கம் செய்தது. அதில் இருவருக்கு 58 வயது நிரம்பியிருந்தது. இவ்வளவு காலம் அவர்கள் வழங்கிய தீர்ப்பு! அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான நீதி? யார் பதில் சொல்வார்கள்? ஓராண்டுக்கு பின்னரும் 18 எம்.எல்.ஏக்களைப் பதவி நீக்கம் செய்த வழக்கில் இன்னும் தீர்ப்பு வழங்காமல் 'நல்லநேரம்' பார்க்கின்றது உயர்நீதிமன்றம். ஜெயலலிதா வழக்கில் குமாரசாமியின் தீர்ப்பு, அதனால் ஜெயலலிதாவுக்கு கிடைத்த தேர்தல் வெற்றி, அதன் பின்னர் உச்சநீதிமன்றத்தின் தண்டனை, அதனால் தமிழகத்தைத் தற்போது ஆளும் அடிமை அரசு என தமிழக

மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள தொடர்ச்சியான பாதிப்பு மிக அதிகமாகும். ஆனால், குமாரசாமிக்கு எந்த தண்டனையுமில்லை. இதுதான் நீதிமன்றங்களின் இலட்சணம்.

இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் சரிபாதி கொண்ட பெண்களில், மொத்த 24 (தற்போது) நீதிபதிகள் கொண்ட உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒரே ஒரு பெண் நீதிபதி மட்டுமே உள்ளார் (தற்போது புதிதாக ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்). சுதந்திரம் அடைந்த 70 ஆண்டுகளில் இதுவரை மொத்தம் 7 பெண்கள் மட்டுமே நீதிபதிகளாகியுள்ளனர். அண்மையில் உச்சநீதிமன்றம் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி மக்களின் பாதுகாப்புக்கென இயற்றப்பட்ட வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டத்திற்கு எதிராக தீர்ப்பு வழங்கியது. இவ்வழக்கில் தீர்ப்பு கூறிய நீதிபதிகள் ஆதிக்க சாதியைச் சேர்ந்தவர்களே. உச்ச நீதிமன்றத்தில் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர்கூட நீதிபதியாகப் போதுமான நீதிபதியாகப் போதுமான நீதிபதிகளில் மேலும் இந்தியாவில் இருக்கும் 24 உயர் நீதிமன்றங்களின் தலைமை நீதிபதிகளில் யாருமே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை.

உலகின் எந்தவொரு நாட்டிலும் நீதிபதிகளை நீதிபதிகளே தேர்ந்தெடுக்கும் முறை இல்லை, தான் குற்றம் சாட்டப்பட்ட வழக்கில் தானே தீர்ப்பு கூறும் நடைமுறையும் இல்லை. இந்தியாவின் நீதிமுறை அமைப்பு என்பது மக்களுக்கானதல்ல. அது பொதுமக்களின் கோபத்திலிருந்து அரசாங்காத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றுதான் என்பது தெள்ளத்தெளிவாகிறது. இதை நாட்டு மக்களுக்கும் உலகத்திற்கும் நிருபித்த நீதிபதி தீபக் மிஸ்ராவிற்கு நன்றி!

FIRST CUT BY MANJU

பா.ச.க.வின் சாதி, காவி அரசியலுக்குக் காவடி தூக்கும் உச்சநீதிமன்றம்

எஸ்.சி./எஸ்.டி. வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்கிற காரணத்தைக் கூறி கடந்த 20.3.2018 அன்று உச்சநீதிமன்றம் ஒரு வழக்கில் தீர்ப்பளித்தது. இத்தீர்ப்பானது நாடெங்கும் தலித் மற்றும் பழங்குடியின மக்களிடையே பெரும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கே புறம்பான இத்தீர்ப்பு வெளியானதிலிருந்து இராஜஸ்தான், மத்திய பிரதேசம், உத்தரப்பிரதேசம், பஞ்சாப், அரியானா, பீகார் உள்ளிட்ட வடமாநிலங்கள் முழுவதும் தலித் மக்களின் போராட்டத் தீ பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. சட்டத்தைக் காத்திட “பாரத் பந்த்” அறிவித்து, களமிறங்கிய ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மீதுதான் பா.ச.க. ஆனால் மாநில அரசுகள் சவிரக்கமற்ற முறையில் துப்பாக்கிச் சூட்டை நடத்தி 21 பேரைக் கொண்றது. மக்களைக் காக்கவேண்டிய அரசே பயங்கரவாத நடவடிக்கையைக் கையிலெலுடுத்திருப்பது சனநாயக விரோத ஆட்சியின் உச்சமே ஆகும். ஒருபற்றும், மத்திய பா.ச.க. அரசு ஆர்.எஸ். எஸ் ஊழியர்களை அமர்த்தி மக்கள் விரோதத் தீர்ப்பை வழங்குகிறது. இன்னொருபற்றும் மறுசீராய்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்வதன்மூலம் பா.ச.க.வின் இரட்டை முகம் அம்பலப்பட்டுள்ளது.

தீர்ப்பு ஊழுவதென்ன?

* அரசு ஊழியர் மீது வன்கொடுமை தடுப்புச்

சட்டத்தின் கீழ் வழக்குப் பதிவுசெய்து கைது செய்ய வேண்டுமானால், அந்த அரசு ஊழியரின் நியமன அதிகாரியிடம் எழுத்துப்பூர்வமான ஒப்புதல் பெறவேண்டும்.

- * அரசு ஊழியரல்லாத நபரென்றால் காவல் கண்காணிப்பாளரின் ஒப்பதுலுக்குப் பின்பே வழக்குப் பதிவுசெய்யவேண்டும்.
- * குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைக் காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் அனுமதியுடன்தான் கைதுசெய்ய வேண்டும்.
- * இவ்வழக்கில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர் முன்பினை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இத்தீர்ப்பு வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டம் நீர்த்துப்போகும் வகையில் அடிப்படையான அம்சங்களைப் பலவீனப்படுத்த முனைந்திருக்கிறது.

வன்கொடுமைத் தடுப்புச்சட்டம் சொல்லுதென்ன?

இந்திய சாதிய நிலவுடமை சமூக அமைப்பில் நிலவும் சாதியக் கொடுமைகளுக்கு, தீண்டாமைக்கு எதிராக நடந்த பல்வேறு போராட்டங்களுக்குப் பிறகு கடந்த 1955 ஆம் ஆண்டு சாதிய தீண்டாமைக் கொடுமைகளைத் தடுத்திட தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. பிறகு 1976ல் Protection of Civil Rights (PCR) என்கிற குடியிருமை பாதுகாப்புச் சட்டமாக அது மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு

மட்டுமே பொருந்தும். ஆனாலும் இச்சட்டத்தால் பயனேற்றும் இல்லை என்ற நிலையில் 1989ல்தான் தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பழங்குடியினர் மீதான வன்கொடுமைகளைத் தடுத்திட வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

அதாவது, தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினரின் தலையை மொட்டையடிப்பது, மீசையை மழிப்பது, மலத்தைத் திண்ண வைப்பது, செருப்பு அணிந்து நடந்தால் தண்டிப்பது போன்ற இழிவுப்படுத்தும் செயல்கள் வன்கொடுமை குற்றமாக வரையறுக்கப்படுகின்றன. சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள், வன உரிமைகளை மறுத்தல், மனிதர்கள், விலங்குகளின் சடலங்களை அகற்ற, சவக்குழி தோண்டிட கட்டாயப்படுத்தினாலோ இச்சட்டத்தின்கீழ் கடும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மேலும் குறிப்பிட்ட சாதிப் பெயரைச் சொல்லித் திட்டுவது, கழிவுகளை அகற்றும் பணியில் ஈடுபடுத்துவது, வீடு அல்லது கிராமத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவது, சமூக மற்றும் பொருளாதார வகையில் அவர்களை ஒதுக்கிவைப்பது, குறிப்பிட்ட வேட்பாளருக்கு வாக்களிக்குமாறு வற்புறுத்துவது போன்ற செயல்களை செய்தால் வன்கொடுமைக் குற்றமாகும். இதற்கான கடும் தண்டனைகளை அளிக்கமுடியும் என்று சட்டப் பிரிவுகள் வலியுறுத்துகின்றன. மேலும் வன்கொடுமை வழக்குகளை விரைந்து விசாரிக்க சிறப்பு நீதிமன்றங்கள் அமைக்கவும், சிறப்பு அரசு வழக்கறிஞர்களை நியமிக்கவும் இச்சட்டம் வகைசெய்கிறது. இத்தகைய சிறப்புக் கூறுகளைக் கொண்ட வலுவானச் சட்டம் இருந்தும், தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடியினர் மக்கள் மீதான சாதிய தீண்டாமைக் கொடுமைகள் குறைந்திருக்கிறதா என்றால்

மக்கள் முன்னணி ஜூன் 2018

இல்லை என்பதை அண்மையில் வெளிவந்த தேசியக் குற்றப்பிரிவு ஆணைய அறிக்கைகள் உறுதிசெய்திருக்கின்றன. தற்போது நடந்துவரும் பா.ச.க ஆட்சியே அதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

பா.ச.க ஆட்சீமில் வன்கொடுமைகள்

“நிரிக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் கிடைக்கு இரண்டு ஆடுகள் கேட்குமாம்” என்கிற பழமொழியைக் கேட்டிருப்போம்.

இதற்குப் பொருத்தமான ஆட்சிதான் பா.ச.க.வின் மோடி ஆட்சி. 2014ல்

பா.ச.க அதிகாரத்தில் அமர்ந்தது முதல் இன்றுவரை நாடெங்கும் இல்லாமியர்கள், கிரித்தவர்கள் மீதான தாக்குதல்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர் மக்கள் மீதான வன்கொடுமைகள்

நாளுக்குநாள் பெருகிவருகின்றன. 2014 - 16 ஆம் ஆண்டுகளில் மட்டும் இதுவரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீதான வன்முறையாக 40,804 வழக்குகள் பதிவாகியிருக்கின்றன.

அதேபோல் பழங்குடியினர் மக்களுக்கு எதிரான வன்முறையாக 6,565 வழக்குகள் பதிவாகியிருக்கின்றன என்று தேசியக் குற்றப்பிரிவு ஆவண அறிக்கை கூறுகிறது.

2015 இல் தலித் மக்கள் மீதான வன்முறையாக 15,638 வழக்குகள் பதிவாகி நீதிமன்றங்களில் வழக்கு நடந்திருக்கின்றன. அவற்றில், 11,024 வழக்குகளில் குற்றவாளிகள் விடுதலை

செய்யப்பட்டுள்ளனர். இன்னும் பல வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளன, திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. 4,119

வழக்குகளில் மட்டுமே தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் எங்கே நீதி நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கிறது? தலித் மற்றும் பழங்குடியினர் மக்களுக்கானப் பாதுகாப்பு எங்கே உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

தமிழகத்தில் வன்கொடுமை வழக்குகள் இந்தியா முழுவதும் வன்கொடுமை வழக்குகளின் விவரங்களைப் பார்க்கும்போது சற்று குறைந்திருப்பதாக தேசியக் குற்றப்பிரிவு ஆணையம் கூறுகிறது. உத்தரபிரதேசம், பீகார், அரியானா உள்ளிட்ட மாநிலங்களில் அதிக வழக்குகள் பதிவாகியிருப்பதாகப் புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால், தமிழ்நாட்டிலோ கூடுதலாகியிருக்கிறது. கடந்த 2011 முதல் 2016 வரையான காலப்பகுதியில் வன்கொடுமைத் தடுப்புச்சட்டத்தின்கீழ் அதிகமான வழக்குகள் பதிவான முதல் இரண்டு மாவட்டங்களில் ஒன்று தூத்துக்குடி, மற்றொன்று மதுரை மாவட்டம். 1,934 வழக்குகள் பதிவாகியிருக்கின்றன. ஆனால் 1,826 வழக்குகளில் குற்றவாளிகள் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதாவது நூற்றுக்கு 94% வழக்குகள் நீதிமன்றங்களால் நீர்த்துப்போகச் செய்யப்படுகின்றன என சமூகநீதி மற்றும் மனித உரிமைக்கான அமைப்பு வெளியிட்ட ஆய்வறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களோ வழக்குகளைச் சமந்து அஞ்சி வாழும் நிலையைச் சமூகமும், குழலும் மீண்டும் உறுதிசெய்துவிடுகிறது. ஆதலால்தான் சாதி அரசியல் கட்சிகள் பல வன்முறைகளைப் பகிரங்கமாக நடத்தினாலும் அதற்கான தண்டனையோ தடுப்பதற்கான நடவடிக்கையோ எதனையும் அரசும் நிர்வாகம் மேற்கொள்வதில்லை. சாதி அரசியலை வலுப்படுத்தவும், அவர்கள் சுதந்திரமாக நடமாடவுமே இச்சட்டம் அனுமதிக்கிறது. “அரசியல் அமைப்புச்சட்டம், பட்டியலின மக்களுக்கு ஓர் ஆயுதம், அது பயனற்றுப் போகுமானால் அதனை முதலில் எரிப்பவன் நானாகத்தான் இருப்பேன்” என உரக்கச்சொன்ன அண்ணல் அம்பேத்களின் கூற்றுதான் நினைவுக்கு வருகிறது.

உச்சநீதிமன்றமா ? ஆர்.எஸ்.எஸ் கூடாரமா ?
பா.ச.க. ஆட்சியில் அமர்ந்ததுமுதல்
இன்றுவரை நீதி, நிர்வாகம், சட்டம்,

பத்திரிக்கை, ஊடகம், அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுத் தாங்களிலும் கார்ப்பரேட்டுகளின் நலனுக்கு சேவைசெய்வதும், நாட்டை காவியமாக்கிடவும் தீவிர முயற்சியை மேற்கொண்டுவருகிறது. குறிப்பாக “நீதித்துறை என்ற இந்த நிறுவனத்தைப் பாதுகாக்கத் தவறினால் இந்த நாட்டில் சன்னாயகம் இல்லாமல் போய்விடும்“ என உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் மக்கள் மன்றத்தில் முறையிடுகிறார்கள். இத்தகைய ஆபத்தை உணர்த்துவதாகவே வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டம் குறித்த உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பும் அமைந்திருக்கிறது.

தீர்ப்பும் முரணும்

இத்தீர்ப்பில் முரணான விசயங்கள் பல உண்டு. அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தில் உச்சநீதிமன்றம் தலையிட்டு திருத்தம் செய்யமுடியுமா? ஒரு வழக்கில் வந்தடைந்த முடிவைக் கொண்டே எப்படி அந்த வழக்கு தொடர்பான ஒட்டுமொத்த சட்டத்தையும் திருத்த முடியும்? இவை தீர்ப்பாகத்தான் இருக்கமுடியுமே தவிர, ஒட்டுமொத்த சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய முடியாது. இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 14,21 ஐ சுட்டிக்காட்டி அதன்கீழ் இத்தீர்ப்பை வழங்கியிருப்பது வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்திற்குப் பொருந்தாத ஒன்றாகும். தீர்ப்பளித்த உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் இந்த முரண்பாடுகளை அறியாதவர்களா? இத்தகைய தீர்ப்பை அறிவிப்பதன் அரசியல் நோக்கம் என்ன?

குறிப்பாக வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்திற்கு எதிராகத் தீர்ப்பளித்த இரு நீதிபதிகளுமே கடைந்தெடுத்த ஆர்.எஸ்.எஸ் பேர்வழிகள். நீதிபதி ஆதர்ஷ்குமார் கோயல் ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பின் வழக்கறிஞர் பிரிவின் பொதுச்செயலாளராக இருந்தவர், நீதிபதி யூ.ஐ.லலித் சோராபுதீன் கொலை வழக்கில் குற்றவாளி அமித்ஷாவிற்கு

வாதாடியதற்காக நீதிபதியாக்கப்பட்டவர். இருவருமே ஊழல் பேர்வழிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகையக் காவி பயங்கரவாதக் கும்பல் உச்சியில் அமர்ந்தால் ஏழை மக்களுக்கு அநீதிதான் பரிசளிக்கப்படும் என்பதற்கு இதைவிட வேறென்ன சாட்சி வேண்டும்?

இதுவரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட மிக மோசமான வன்முறைகளையும் அதற்கு நீதி மறுக்கப்பட்டதையும் நாம் மறந்துவிட முடியுமா? ஆந்திராவில் நடந்த சண்டூர் படுகொலை, வெண்மணி படுகொலை, பதனிடோலா படுகொலை போன்ற இன்னும் பல வழக்குகளில் குற்றவாளிகள் விடுவிக்கப்பட்டனர். இப்போது குஜராத் படுகொலை, கோத்ரா கொடூரம், மெக்கா மஸ்ஜித் குண்டு வெடிப்பு ஆகிய வழக்குகளில் கைதுசெய்யப்பட்ட ஆர்எஸ்எஸ் காவிக் குண்டர்கள் அத்தனைபேரும் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

இவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு தேசபக்தர்கள்! மதச்சார்பின்மைக்கும் சமூகநீதிக்கும் சனநாயகத்திற்கும் குரல்கொடுக்கும் பேராசிரியர் கல்புரி, பத்திரிகையாளர் கௌரி வங்கேஷ் போன்றவர்களெல்லாம் தேச விரோதிகளை சுட்டுத் தள்ளுகிறது பாசிசு ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழல் பேர்வழிகள், சாதிய சக்திகள், இந்துத்துவ மதவெறி ஆட்சியாளர்களுக்கு நீதிவழங்கி அடைக்கலம் கொடுக்கவும், ஏழைகளுக்கு அநீதியை வழங்கவும்தான் நீதிமன்றங்கள் செயல்படுகின்றன. இந்திய சனநாயகத்தின் மூன்று தூண்களில் ஒன்றான நீதித்துறையின் மிக உயர்ந்த இடமான உச்சநீதிமன்றம், இத்தகையதொரு தீர்ப்பை கொடுத்திருப்பதன்மூலம், நீதியின் மீது சிறிது நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் நடுத்தர

வர்க்க, சாமானிய மக்களின் நம்பிக்கையை சிறைத்திருக்கிறது.

சாதிக் கட்சிகளுக்கு சாதகமானத் தீர்ப்பு

இத்தகையத் தீர்ப்பைத்தான் தமிழகத்தில் சாதி அரசியல் செய்யும் இராமதாச வகையறாக்கள் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ‘நாடகக் காதல்’ அரசியலைக் கையிலெடுத்து குடிசைகளைக் கொளுத்துவது, ஆனவக் கொலைகளை ஊக்குவிப்பது, பெண்ணுரிமையை நசுக்குவது, தலித் அல்லாதோர் கூட்டணியை வலுவாக்கி வன்முறைக்கு வித்திடுவது, பெண்ணின் திருமண வயதை இவர்கள் தீர்மானிப்பது போன்றவற்றின் மூலம் தன்னை சாதியக் காவலனாக அடையாளப்படுத்தி சாதிய ஆதிக்கத்தை, சாதிய அணி திரட்டலை வலுவாக்கிட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். அதற்குத் தடையாக இருப்பது வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டம். சாதி ஆதிக்கக் கூட்டமும், ஆர்.எஸ்.எஸ் இந்து முன்னணி கூட்டமும் ஒன்றுசேர்ந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது தாக்குதலை நடத்தி வருகிறார்கள். வன்முறையை செய்துகொண்டே வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தில் திருத்தம் வேண்டும் என எதிர்த்துவரும் அதிமேதாவிதான் இராமதாச. தமிழகத்தில் 1 கோடி மக்கள் தொகையைக்கொண்ட, ஏழை விவசாயிகளான வன்னியர் சமூக மக்களின் வாழ்க்கையில் ஒளியேற்றவா இவர் வருத்தப்படுகிறார்?. சாதி வன்முறை மூலம் தன் கட்சியை வளர்த்து, தன் மகனை முதலவராக்குவது ஒன்றே அவர் கணவு. இவருக்கு வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டத்தின் மீது எரிச்சல் இருக்கத்தானே செய்யும்?

மேலும், தமிழக அரசு வெளியிட்டுள்ள வன்கொடுமைத் தடுப்புச்சட்ட விதிகளின்படி, 47 வகைகளில் 180 செயல்கள்

சைதாப் பேட்டை

மக்கள் முன்னணி | ஜூன் 2018

பட்டியலினம் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு எதிரான தீண்டாமையாகவும், வன்கொடுமையாகவும் வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய வன்கொடுமைக்கு ஆளானவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 85,000 முதல் ரூ. 8.25 லட்சம் வரை இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

2011 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட விதிகளின்படி 22 வகையான செயல்கள் மட்டுமே தீண்டத்தகாதவையாகவும் வன்கொடுமையாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த நிலையில், இப்போது வெளியிடப்பட்ட புதிய விதிகளில் கூடுதலாக 45 அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மத்திய அரசால் 2015ல் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவில் உள்ள விதிகளைவிட தமிழக அரசின் விதிகள் கடுமையானதாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய அம்சங்களே சாதிய அணி திரட்டலுக்காகக் கலவரம் செய்யும் சாதிக் கட்சிகளுக்கு சவால் விடுவதாக இருக்கின்றன. ஆக, உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாக மட்டுமல்ல, பா.ச.க.வின் சூழ்சி அரசியலின் வெளிப்பாடேயாகும். இதனை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தை அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 9வது அட்டவணையின்கீழ் இணைத்திட, எஸ்.சி./எஸ்.டி. வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டத்தை வலுப்படுத்த மத்திய அரசு அதற்கான நடவடிக்கையை எடுப்பதே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான நீதியை நிலைநிறுத்தும். சாதி ஆதிக்க உளவியலை மாற்றிட, தீண்டாமைக் கொடுமையை ஒழிக்க அனைத்துத் தளங்களிலும் கறாரான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதற்கு மாறாக சமூகத்தில் நிலவும் முரணை, சாதியக் கட்டமைப்பை தமது ஆட்சியைத் தக்கவைப்பதற்கு அரசுகளே ஊக்கப்படுத்தும் ஆபத்தானப் போக்கு தீவிரப்பட்டிருக்கிறது.

பா.ச.க.வின் சாதி அரசியல் விழுகம் பா.ச.க.வின் வழக்கமான முழுக்கங்களான இந்து, இந்தி, இந்து ராஜ்ஜியம் போன்றவை இனி மக்களிடம் எடுப்பாது என்பதை அது அறிந்திருக்கிறது. ஆக, கார்ப்பரேட்டுகளுக்கான வளர்ச்சியோடு இணைந்த முகமூடி ஆர்.எஸ். எஸ் பா.ச.க.விற்கு தேவைப்படுகிறது.

பா.ச.க. ஆட்சிக்கு வந்ததுமே அதன் வாக்கு வங்கியாக இருந்த பட்டேல், ஜாட், குஜ்ஜார், விங்காயத்துகள் போன்ற சமூக பிரிவினர் இடைத்துக்கீட்டிற்காகப் போராட்டத்தில் இரங்கி, பா.ச.க அரசை அதிர்ச்சியில்

உறைய வைத்தனர். இன்னொருபுறம் குஜராத் போன்ற இடங்களில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டமும் மத்திய அரசிற்கு நெருக்கடியைக் கொடுத்தன. சாதிகளின் வலிமையை உணர்ந்துகொண்ட பா.ச.க, மூன்று முகங்களோடு களமிறங்க தொடர்க்கியிருக்கிறது. வளர்ச்சி, இந்துத்துவம், சாதி ஆகிய அடையாளங்களோடு மக்களுக்கிடையேயான முரணைக் கூர்மையாக்கத் தொடர்க்கியது. வட்டார, பிராந்திய அளவிலான வலுவான சாதிகளின் அடையாளத்தைத் தமதாக்குவது, சாதிக் கட்சிகளைப் பலவீனப்படுத்துவது முதலியவற்றை இந்திய அளவிலான அரசியல் உத்தியாக்கி தேர்தல் வெற்றிக்கு அடித்தளமிடுகிறது. இந்திய ஒற்றையாட்சி, ஒரே சந்தை, ஒரே பண்பாடு, மைய அதிகாரக் குவிப்பு, மாநில உரிமைகள் பறிப்பு போன்ற சர்வாதிகார ஆட்சியை வலுப்படுத்த சவாலாக இருக்கும் மாநில அரசுகளை அடிப்பணிய வைப்பதே அதன் நோக்கம். அதன் செயலாக்கமதான், உத்தரபிரதேசத் தேர்தலில், குர்மி, கஹார், கும்மார், நிஷாத், சாஜ்பார் போன்ற பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளை உள்வாங்கி யோகி ஆதித்யநாத்தை வெற்றி பெற வைத்தது.

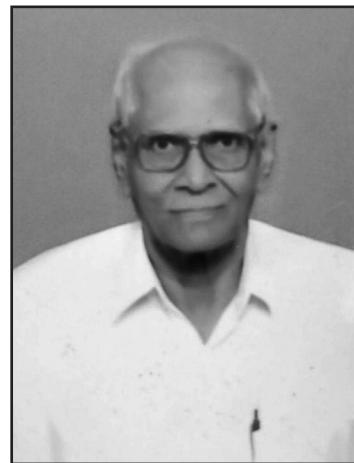
கடந்த பிப்ரவரி, 2018ல் நடந்த தேர்தலின்போது, பா.ச.க, “திரிபுராவில் 18 சதவீதமாக இருக்கும் பழங்குடியினர் வாழும் 8 மாவட்டங்களில் உள்ள 7 ஆயிரம் கி.மீ பகுதியைத் தன்னாட்சி பகுதியாக அறிவிக்கக் குழு அமைப்போம், அந்தக் குழு அளிக்கும் பரிந்துரையின்பேரில் இந்திய அரசியல் அமைப்புச்சட்டம் பிரிவு 6ல் மாற்றம் ஏற்படுத்துவோம்” என்று வாக்குறுதி கொடுத்து வெற்றிபெற்றது. ஆனால் நடந்தது என்ன? பா.ச.க. ஆட்சி அமைத்த உடனேயே “அதற்கான குழுவை அமைக்கமுடியாது, கோரிக்கையை நிறைவேற்ற முடியாது” என வாக்களித்த மக்களுக்கு ஆப்புவைத்துள்ளது. பழங்குடியினரோ எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து வருகின்றனர். அரியானாவில் ஜாட்களுக்கு எதிராக சிறுபான்மையாக உள்ள பஞ்சாபி கட்டாரி சாதியைச் சேர்ந்த மனோகர் லால் கட்டாரியை முதல்வராக்கியது. அதேபோல மகாராஷ்ட்ராவில் மராத்தா அல்லாத பிற சாதியினரை அணிதிரட்டி வாக்குகளைப் பெற்று பார்ப்பனரான பட்னாவிசை முதல்வராக்கியது. தற்போது ராம்நாத் கோவிந்த் என்கிற தலித் ஒருவரை இந்திய நாட்டின் குடியரசுத் தலைவராக்கியிருக்கிறது. ராம்விலாஸ் பாஸ்வான், புதிய தமிழகம்

கிருஷ்ணசாமி போன்றவர்களை உள்வாங்கியிருப்பது போன்ற பல சனநாயக வேசங்களோடு காவி அரசியல் தேர்தல் வெற்றிகளைக் குவித்துவருகிறது. முதலில் ஆட்சிக்கு வந்ததும், அம்பேத்கர் நூற்றாண்டை நடத்துவது, அம்பேத்கர் எங்கள் தலைவர் என இந்தத்துவ அரசியலுக்குள் கவீகரிக்கப்பது, இன்னொருபுறமோ அம்பேத்கர் சிலையை உடைப்பது, மாட்டிறைச்சிக்கு தடை விதிப்பது, தலித், இஸ்லாமியர்கள் மீது வன்முறையை நிகழ்த்துவது என பா.ச.க இரட்டை அவதாரமெடுத்து வருகிறது. இந்தப் பின்னணியிலேயே மேற்படி வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டத்திற்கு எதிரான உச்சநீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பின் உள்நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய சாதிய வியுகத்தோடு தென்னிந்தியாவில் களமிறங்க பா.ச.க காத்திருக்கிறது. இஸ்லாமியர்களை, கிறித்தவர்களை குறிவைத்து மதவெறி அரசியலைத் தீவிரப்படுத்துவதை பா.ச.க நிறுத்தப் போவதில்லை. அதன் தொடர்ச்சிதான், முதல் நடவடிக்கையாக தென்மாவட்டங்களைக் குறிவைத்திருக்கிறது. அதேநேரத்தில் தலித் தலைவர்களை சந்தித்து தலித் வாக்குக்கானப் பேரம் பேச ஆரம்பித்துவிட்டது. இத்தகைய ஆபத்தான போக்கை எதிர்த்தும் பா.ச.க. ஆர்.எஸ். எஸ். காவி அரசியலை அம்பலப்படுத்தி மதச்சார்பற்ற சனநாயக சக்திகள் ஒன்றுதிரண்டு எதிர்க்க வேண்டிய சூழல் வளர்ந்துவருகிறது. குறிப்பாக பா.ச.க.விற்கு சவாலே மார்க்சியம், பெரியாரியம் மற்றும் அம்பேத்கரியம்தான். வலதுசாரிய சக்திகள் மேலெழுந்துவரும் நிலையில், முற்போக்கு சனநாயக இயக்கங்களின் ஒன்றுபட்ட போராட்டம் வலுப்பெறவேண்டியது இன்றைய காலத்தின் கட்டாயம்.

பா.ச.க.வின் இத்தகைய பாசிச போக்குகள் ஒருபோதும் வெற்றிபெற முடியாது. மக்கள் அதிகாரத்திற்கான போராட்டங்கள் அந்த இடத்தை இட்டுநிரப்பும் காலம் வெகுதொலைவில் இல்லை என்பதைத்தான் உனா தலித் மக்கள் எழுச்சி, நீலப்படையின் டெல்லி முற்றுகை, மராட்டியத்தில் விவசாயிகளின் எழுச்சிப்பேரணி, பீமா கோரேகான் எழுச்சி, தமிழகத்தில் வெடித்துவரும் டெல்டா விவசாயிகளின் போராட்டங்கள் உணர்த்துகின்றன. இது போன்ற பன்னாட்டு முதலாளிய சூறையாடலுக்கும், சாதி, காவி ஒடுக்குமுறைக்கும் எதுரானப் போராட்டங்கள் பெருகிவருகின்றன. அவை மத்திய மோடி அரசுக்கு எச்சரிக்கை மணி அடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

மக்கள் முன்னணி ஜூன் 2018

முத்த தோழர் பொ.வே.இராமானுஜம் அவர்களுக்கு செவ்வணக்கம்.

மக்கள் உரிமைக் கழகம், புரட்சிகர இளைஞர் முன்னணி, தமிழ்நாடு மார்க்சிய லெனினியக் கட்சியின் முத்த தோழர் பொ.வே.இராமானுஜம் அவர்கள் மே 28 அன்று காலை இயற்கை எய்தினார்.

தோழர் இராணுவத்தில் பணியாற்றிய காலகட்டத்தில் இருந்தே கம்யூனிஸ்க் கருத்துகளை பேசி செயல்பட்டு வந்தவர். அங்கும் கம்யூனிஸ கொள்கைகளைப் பரப்பியவர்.

இராசிவ் படுகொலையின் போது இந்திய அரசும் அதன் எடுபிடி அரசும் கட்டவிழ்த்துவிட்ட அடக்குமுறையை எதிர்கொண்டவர். விடுதலைப் புலிகளை ஆதரித்ததற்காக தேசிய பாதுகாப்பு சட்டத்தில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்.

அடக்குமுறை காலகட்டத்திலும் அமைப்போடு உறுதியாக முன்னின்று போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட தோழர். வாழ்நாள் முழுதும் மார்க்சிய லெனினிய, சோசலிச, கம்யூனிஸ கொள்கைகளை உயிரெனக் கொண்டு வாழ்ந்த தோழருக்கு செவ்வணக்கம்.

மணிமாறன்

குடிமை சமூகத்தை மிரட்டும் காவிப் பாசிசம் !

மவுனிகளாக்கப்படும் ஊடகங்கள் !

தமிழக ஆளுநர் பன்வாரிலால் புரோகித் பாலியல் விவகாரத்தில் சிக்கி, ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் மிக்கது ஆர்.எஸ்.எஸ். என்ற முகத்திரையை மீண்டும் கிழித்திருக்கிறார். பாலியல் புகார் குறித்து விளக்கமளிக்க செய்தியாளர்களைச் சந்தித்த ஆளுநர், பெண் செய்தியாளரின் கண்ணத்தில் தட்டி சர்ச்சையில் சிக்கினார். இதற்கு கடும் எதிர்ப்பு எழுந்ததால் அவர் மன்னிப்புக் கேட்டார். இப்படித் தங்களை அம்பலப்படுத்தி விட்டார்களே என்ற ஆத்திரத்தில் ஆர்.எஸ். எஸ். பரிவாரம் துள்ளிக்குதித்தது.

சமூக வலைதளத்தில் அநாகரிகப் பதிவுகளைப் போடுவதில் முன்னிற்பவர் எச்.ச.ராஜா. அவருக்கு சளைத்தவரில்லை என நிருபித்து வருபவர் எஸ்.வி.சேகர். இவர்கள் போட்ட பதிவுகள் கடும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. பெண் ஊடகவியலாளர்களை அநாகரிகமாக சித்திரித்து எஸ்.வி.சேகர் சமூக வலைத்தளத்தில் வெளியிட்ட பதிவு கடும் கண்டனத்துக்கு உள்ளானது. சுயமரியாதைக்கு எதிரான பதிவைக் கண்ட பத்திரிகையாளர்கள் கொந்தளித்து பா.ச.க அலுவலகத்தை முற்றுகையிட்டனர். அதன் பிறகு எஸ்.வி.சேகர் வீட்டை முற்றுகையிட்டு கண்டனம் தெரிவித்தனர். சிலர் கற்களை வீசி எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்தனர்.

இதனால் அதிர்ச்சி அடைந்த காவல்துறையும்

18

காவிக் கும்பலும் அநாகரிகத்தை வசைமாரி பொழிந்தாலும் அடையாள எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திவிட்டு கலைந்துவிட வேண்டும் என போதிக்கிறது. இறைச்சிக்கடையில் ஜீவகாருண்யம் பேசுவது போல், வன்முறையையே வழியாகக் கொண்ட காவிக்கும்பல், கவன ஈர்ப்பு போராட்டத்தை வன்முறையாக சித்திரிக்கிறது. ஊடக நிறுவனங்களுக்கு நெருக்கடி கொடுத்து, போராடிய பத்திரிகையாளர்களைப் பணி நீக்கம் செய்திட முயன்று வருகிறது. காவிக்கும்பலின் இந்த அனுகுமுறை ஒன்றும் புதிதல்ல. அநாகரிகமாகப் பேசுவதில் பெருத்த அனுபவம் (?) கொண்ட எச்.ராஜா கொடுத்த நெருக்கடியால், பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஊடக வாய்ப்பை பறிகொடுத்தார் ‘சன்’ டிவி வீரபாண்டியன். அதன் பிறகு சன் தொலைக்காட்சியில் புகழ் பெற்றிருந்த நேருக்கு நேர் விவாத நிகழ்ச்சியும் காணாமற் போய்விட்டது.

இன்றைக்கு காவிக்கும்பலுக்கு எரிச்சலுடைக்கொண்டிருக்கும் இணைய செய்தித்தளம் தி வயர். இதன் ஆசிரியராக இருப்பவர் சித்தார்த் வரதராஜன். இவர் ‘தி இந்து’ ஆங்கில நாளிதழின் ஆசிரியராக இருந்தவர். ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பலின் நெருக்கடியால்தான் அந்தப் பதவியை அவர் பறிகொடுக்க நேர்ந்தது.

பா.ச.கவுடன் கூடிக்குலவிக் கொண்டிருந்த

ஜூன் 2018 மக்கள் முன்னணி

பாரிவேந்தரின் ‘புதிய தலைமுறை’ தொலைக்காட்சி மீது டிபன் பாக்ஸ் வெடிகுண்டு வீசியும், அலுவலக வாயிலில் நின்று, ஊழியர்களை அடித்து உதைத்தும் காவிக்கும்பல் வன்முறையில் ஈடுபட்டது. ‘தாலி, பெண்களை இழிவுபடுத்துகிறதா? பெருமைப்படுத்துகிறதா?’ என்ற விவாத நிகழ்ச்சியின் முன்னோட்டம் வெளியானவுடன், தங்களின் மனம் புண்பட்டுவிட்டதாக காவிக்கும்பல் துள்ளிக்குதித்தது. அதனை நிறுத்த வேண்டும் என மிரட்டல் விடுத்த அந்தக்கும்பல், புதிய தலைமுறை தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் தொலைபேசிக்கு தொடர்புகொண்டு ஆபாச வார்த்தைகளால் திட்டித்தீர்த்தது. இப்படி பேசியவர்கள் இரண்டாயிரத்துக்கும் மேல் இருக்கும் என்கின்றனர். அதன் பிறகுதான் வெடிகுண்டு தாக்குதல், ஊழியர்களுக்கு அடி, உதை எல்லாம்.

இந்தத் தாக்குதலில் ஈடுபட்டது இந்துத்துவ அமைப்பினர்தான் என்பதை உறுதிப்படுத்திய புதிய தலைமுறையின் தலைமைச் செய்தியாளர் மிரட்டப்பட்டார். புதிய தலைமுறை நிர்வாகமோ எதிர்ப்புக்கு அஞ்சி, தாலி குறித்த அந்த நிகழ்ச்சியை ஒளிபரப்பாமல் கைவிட்டதுடன், தாக்குதல் நடத்தியது மர்மநபர்கள் என மாற்றிக்கொண்டது. பின்னர், இந்து இளைஞர் சேனாவை சேர்ந்த நான்கு பேர்களுடு செய்யப்பட்ட போது காவிகள் காலிக் கும்பல்தான் என்பது உறுதியானது. அவர்களோ, இதுபோன்ற தலைப்புகளில் இனிமேல் யாரும் விவாதிக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் வெடிகுண்டு வீசியதாக வாக்குமூலம் அளித்தனர். தமிழகத்தில் அரசியல் சக்தியாக இல்லாத, தமிழ்ச் சமூகத்தின் விவாத வெளியில் ஆர்.எஸ்.எஸ். இடம்பெறாத நிலையில்,

மக்கள் முன்னணி ஜூன் 2018

ஊடகங்களின் விவாத நிகழ்வுகள் அனைத்துக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்., பா.ச.க.வினர் தவறாமல் அழைக்கப்பட்டு விடுகின்றனர். ஊடகங்களும், அதன் விவாத நிகழ்ச்சிகளின் ஒருங்கிணைப்பாளர்களும் அவர்களுக்கு வாய்ப்புகளை வாரிவழங்கிய போதும், காவிகளின் மிரட்டலுக்கு உள்ளாகாத நெறியாளர்கள் எவ்வேறும் உள்ளனரா? (‘தந்தி’ பாண்டே விதிவிலக்கு)

இந்துத்துவம் என்ற குறுகிய பிற்போக்குவாத அரசியலால், சாதாரணமாக நெறியாளர்கள் எழுப்பும் கேள்விகள்கூட அவர்களுக்கு நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. சமூகத்தின் உச்சநிலையில் இருந்துவரும் தங்களைக் கேட்பதா? என்ற பார்ப்பனிய ஆணவம் தலைக்கேறிய நபர்களால், இன்னொருவர் கேள்வி கேட்பதை எப்படி சகித்துக்கொள்ள முடியும். இதனால் விவாத நிகழ்ச்சிகளின் நெறியாளர்களிடம் ஆவேசப்படுவது, தனிப்பட்ட முறையில் அச்சுறுத்தல் கொடுத்து உளவியல் நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்குவது போன்ற அத்துமீறலில் ஈடுபடுகின்றனர். நமது எம்.ஜி.ஆர் நாளிதழில் “காபி அடி... கழகத்தை அழி” என்று ஒரு கவிதை வெளியானது. ஆதாரங்களுடன் அழகாக அடுக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் கவிதையால் ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பல் ஆத்திரத்தின் உச்சிக்கே சென்றது. விளைவு, நமது எம்.ஜி.ஆர் நாளிதழின் ஆசிரியர் பொறுப்பு மருது அழகுராஜிடம் இருந்து பறிக்கப்பட்டது.

இந்துத்துவ பரிவாரங்களுக்கு வெண்சாமரம் வீசும் ஒரு சில ஊடகங்கள் தவிர, அச்ச மற்றும் காட்சி ஊடகங்கள் அனைத்தும் மிரட்டலுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. எந்த நாட்டிலும் சுதந்திரமான விவாதவெளி இல்லாமல் சனநாயகம் இருக்க முடியாது. கருத்து மாறுபாடுகளை விளக்குவது, விவாதிப்பது, தங்கள் தரப்பு ஆதாரங்களை எடுத்துவைப்பது போன்றவை எல்லாம் சுதந்திரமான விவாத வெளியில்தான் சாத்தியமாகும். தமிழ்ச்சமூகம் இப்படிப்பட்ட விவாத வெளியைத்தான் பேணி வந்திருக்கிறது. சமயங்கள் தங்களின் கருத்துகளை நிலைநிறுத்த விவாதங்களில் ஈடுபட்டது தமிழ் இலக்கியங்களில் பதிவாகியிருக்கிறது. கடவுள் மறுப்புக்கொள்கையில் தந்தை பெரியாரும் மறைமலை அடிகளாரும் மோதிக்கொண்டனர். இருவருக்கும் இடையிலான உறவு என்றுமே

பாதிக்கப்பட்டதில்லை. தமிழ் மொழிக்கு இன்னல் என்றவுடன் இருவரும் இணைந்து இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டனர். தமிழ்ச் சமூகம் பல நூற்றாண்டுகளாக பேணிவரும் இந்த விவாத வெளி பற்றி ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பலுக்குத் தெரியாது. சுதந்திரமான விவாதவெளி அவர்களுக்குப் பிடிக்காத ஒன்றும்கூட. இப்படிப்பட்ட பிறபோக்கு கும்பலின் உருட்டல் மிரட்டலுக்குப் பணியாத ஊடகங்கள் என்ன ஆகும்? என்.டி.டி.விக்கு (NDTV) நேர்ந்த கதிதான் ஏற்படும் என்பதை இந்தக் கும்பல் சொல்கிறது.

என்.டி.டி.வி (NDTV) தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தில் திடீரென் புகுந்து சி.பி.ஐ ஆய்வு நடத்தியது. “ஏந்தத் தவறும் செய்யாதபோதும் நடத்தப்பட்ட இந்த ஆய்வு, எங்களின் குரலை ஒடுக்கும் முயற்சி, இந்திய ஊடக சுதந்திரத்துக்கு விடப்பட்டிருக்கும் எச்சரிக்கை இது என்பதை என்னால் உறுதியாகக் கூற முடியும்” என்கிறார் என்டிடி.வியின் நிறுவனர் பிரணாய் ராய்.

சி.பி.ஐ. ஆய்வு நடத்தியதற்கு நாடு முழுவதும் எதிர்ப்பு எழுந்தது. ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பல் அசரவில்லை. “நாட்டின் இறையாண்மைக்கு கீழ்ப்பட்டதுதான் கருத்து சுதந்திரம்” என எச்சரித்தார் மத்திய அமைச்சர் அருண் ஜேட்டி. இந்துத்துவ பரிவாரங்களுக்கு எதிரான அனைத்தையும், இறையாண்மை, தேச நலனுக்கு எதிரானது என முத்திரை குத்தி ஒடுக்க முயற்சிகளின்றனர். இணைய மற்றும் சமூக வலைதள செய்தி ஊடகங்களில் தங்களுக்குப் பிடிக்காத செய்தித்தொகுப்புகள், விவாதங்கள் வெளியானால், காவிக்கும்பல் திரண்டு சென்று மிரட்டுவது, அச்சுறுத்துவது அதிகரித்து வருகிறது. 1975 ஆம் ஆண்டு, பிரதமராக இருந்த இந்திரா காந்தி எமர்ஜென்சியை அறிவித்தார். இரவோடு இரவாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். பத்திரிகை தணிக்கை நடைமுறைக்கு வந்தது. நாளிதழ்களின் தலைப்புச்செய்திகள், தலையங்கக் கட்டுரைகள் அரசின் தீவிர தணிக்கைக்குப் பிறகே வெளிவந்தன. இந்திரா காந்தியின் என்ன ஒட்டத்துக்கு ஏற்ப பல பத்திரிகைகள் மாற்றிக்கொண்டன. அதிகாரிகள் நினைத்தவை நடந்தன.

அவசர நிலையை அறிவித்த பிறகுதான் இந்திரா காந்தியால் இவற்றை எல்லாம் செய்ய முடிந்தது. ஆனால் ஆர்.எஸ். எஸ். பா.ச.க.வுக்கு அந்த அவசியம் இல்லை. இவர்களுடையே கும்பல் கலாச்சாரமே அந்த வேலையை செய்து முடித்துவிடுகிறது. இந்துத்துவ பரிவாரத்தை சேர்ந்த ஏதாவது ஒரு அமைப்பு மூலம் மிரட்டி பணியைவைக்கப்படும். மீறினால், பன்சாரே, கல்புர்க்கி, கவுரி வங்கேஷ் ஆகியோர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டது போன்று கொல்லப்படுவார்கள். இந்தக் கும்பலால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் அச்ச மன்றிலையால், ஊடகங்கள் சுயதனிக்கை செய்துகொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

‘மாதொருபாகன்’ நாவல் எழுதிய பெருமாள் முருகனுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அச்சுறுத்தல், ஆண்டாள் பற்றி கவிஞர் வைரமுத்து பேசியதற்கு எதிரான காவி பரிவாரத்தின் அடாவடி போன்றவற்றால் குடிமை சமூகத்தின் ஒரு பகுதியே சுயதனிக்கை செய்துகொள்ளும் அளவுக்கு அச்ச மன்றிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது.

நாட்டின் பிரதமராக நாரேந்திர மோடி பதவியேற்று நான்கு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இதுவரை செய்தியாளர்களை ஒருமுறைக்கூட சந்திக்கவில்லை. இதுவரை இருந்த பிரதமர்களிலேயே செய்தியாளர்களை சந்திக்காத ஒரே பிரதமர் இவர்தான். இவர் தொலைக்காட்சிகளைத் தனித்தனியாக அழைத்து கேள்விகளை வாங்கிக்கொண்டு, அவற்றில் தனக்குப் பிடித்தமானவற்றுக்கு மட்டும் பதிலளிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்.

பிரதமர் வேட்பாளராக மோடி பரப்புரையில் ஈடுபட்டிருந்த போது, கோவையில் தமிழக ஊடகங்களை ஒவ்வொன்றாக அழைத்து பேட்டி கொடுத்தார். அதில் ஒரு ஊடகத்தை சேர்ந்த செய்தியாளர் 38 கேள்விகளை எழுதிக் கொடுத்திருந்தார். அதில் ஆறு மட்டும் ஏற்கப்பட்டு அதற்கு மட்டுமே அவர் பதிலளித்த பேட்டி, அந்த ஊடகத்தில் ஒளிபரப்பானது. கேள்விகளையே விரும்பாத, ஆணவம் தலைக்கேறிய மன்றிலை பிரதமர் மோடிக்கு மட்டுமல்ல, ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரங்களுக்கே உரியது.

எல்லை கடந்த பத்திரிகையாளர்கள் அமைப்பு, பத்திரிகை சுதந்திரம் எந்த நிலையில்

இருக்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்து ஆண்டுதோறும் அறிக்கை வெளியிட்டு வருகிறது. 180 நாடுகளில் பத்திரிகை சுதந்திரத்தின் நிலையை ஆய்வு செய்து இந்த ஆண்டும் பட்டியல் வெளியிட்டுள்ளது.

அதில் கடந்த ஆண்டு 136 வது இடத்தில் இருந்த இந்தியா, 138 வது இடத்துக்குப் பின்னோக்கி சென்றிருக்கிறது. பிரதமர் மோடி தலைமையிலான பா.ச.க ஆட்சி அமைந்த பிறகு, பத்திரிகையாளர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும் வெறுப்பைத் தூண்டும் பேச்சுகளும் அதிகரித்திருப்பதாக இந்த அமைப்பு குற்றம்சாட்டியுள்ளது. பா.ச.க.வின் கொள்கைகளுக்கு மாறுபட்டவர்கள் மீது தேசத்துரோக முத்திரை குத்தப்படுவதுடன், குறிவைத்து தாக்கப்படுவதாகவும் இதன் ஆய்வறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பத்திரிகையாளர் கவுரி ஸங்கேஷ் படுகொலையைச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதுடன், பத்திரிகையாளர்கள் மீதான வன்முறைகள் அதிகரித்திருப்பதாகவும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசையோ, இந்துத்துவ கொள்கையையோ விமர்சித்து கருத்துகளை வெளியிட்டால், கடுமையாக மிரட்டப்படுவதாகவும் கொலை செய்ய வேண்டும் என அச்சுறுத்தப்படுவதாகவும் அந்த அமைப்பு தெரிவித்துள்ளது.

இந்த மதிப்பீடு உண்மைதான் என்பதற்கு மேற்கண்ட நிகழ்வுகள்தான் சான்றாகும். இது அரசையும் குடிமை சமூகத்தையும் காவிமயமாக்க ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரங்கள் தீவிரமாக முயன்று வருவதை வெளிப்படுத்துகிறது. இதற்கான தொடக்கமாக இல்லாமியர்கள் மீது அறிவிக்கப்படாத தாக்குதலை நடத்திவரும் காவிக்கும்பல், ஊடகங்களையும் ஊடகவியலாளர்களையும் மிரட்டி வாய்மூடி மவுனிகளாக்க முயன்று வருகிறது. தற்போது பல ஊடகங்கள் மவுனிகளாகி விட்டன.

அரசையும் குடிமை சமூகத்தையும் காவி மயமாக்கிவரும் ஆர்.எஸ்.எஸ். திட்டம் என்பது காங்கிரஸ் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் நம்புவது போல, தேர்தல் கணக்குகள் மூலம் தீர்த்துவிடக்கூடிய பிரச்சனை அல்ல இது. சமூகம் மற்றும் அரசின் அனைத்து நிறுவனங்களையும் காவிமயமாக்கி விழுங்கத் துடிக்கிறது காவி பாசிசம். இதற்கு எதிராக உழைக்கும் வர்க்கமும் சனநாயக சக்திகளும் ஒன்றினையை வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம்.

தோழர் நமசு (எ) நமச்சிவாயத்திற்கு செவ்வணக்கம்

தோழர் நமசு (எ) நமச்சிவாயம் 2018 ஜூன் 10 அன்று காலமானார். தேவகோட்டை வட்டார சாதிய நிலவுடமை ஆதிக்க எதிர்ப்பு கம்யூனிஸ்ட் போராளிக்கு செவ்வணக்கம்!

தேவகோட்டை அருகேயுள்ள அறநாற்றியைல் என்ற ஊரில் பிறந்தவர். விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். பொதுவுடைமைக் கருத்தியலில் ஈடுபாடு கொண்டு கம்யூனிச் இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மா-லெ) விடுதலை ஆகிய கட்சிகளில் இயங்கியவர். இந்திய மக்கள் முன்னணியின் தமிழ் மாநிலச் செயலாளராகப் பணியாற்றியவர். பின்னர் சாதி ஒழிப்புக்கு முன்னுரிமைக் கொடுத்துச் செயல்பட வேண்டுமென தியாகி இமானுவேல் பேரவையில் இணைந்துச் செயல்பட்டவர். இவர் சாதியம் இறுகி அடக்குமுறை நிறைந்தப் பகுதியில் துணிவுள் களமாடிய தோழர். சாதிய நிலவுடமை கப்பலூர் ஆதிக்க சக்திக்கு எதிரான உணர்வை மக்கள் இயக்கமாக தோழர் சப்பு, திருவாடனை எஸ்.என்.டி.எல் பஞ்சாலைத் தொழிற்சங்க இயக்கத்தை கட்டியமைத்த தோழர் கோட்டைச்சாமி ஆகிய மூவர் குழுவில் தொடங்கி தமிழ்நாட்டை திரும்பிப் பார்க்க வைத்த புரட்சிகர வேலையின் தலைவர். திருச்சியில் சனவரி 25, 2018 அன்று நாம் நடத்திய தமிழ்த்தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை மாநாடிடில் கலந்து கொண்டார்; அதில் அவர் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

11.06.2018 அன்று அவரது உடலுக்கு இறுதி அடக்கம் அறநாற்றியைலில் நடைபெற்றது. அதில் தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணியின் தலைவர் தோழர் மீ.த.பாண்டியன் உள்ளிட்ட தோழர்கள் கலந்து கொண்டு செவ்வஞ்சலி செலுத்தினர்.

செந்தில்

காவிரி -

காலம் நம்மை எங்கே நிறுத்தியிருக்கிறது ?

காவிரி மேலாண்மை ஆணையம் என தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. அது அரசிதழிலும் அச்சடிக்கப்பட்டது. ஜூன் 12 க்குள் ஆணையம் அமைக்கப்படுமா? காவிரி நீர் வருமா? என்று காத்திருக்கிறது தமிழகம். ஆனால், பிப்ரவரி 16, 2018 அன்று தமிழகத்தின் காவிரி உரிமையை சவப்பெட்டிக்குள் வைத்துப் பூட்டி, ஆணியடிக்கும் பணியை உச்சநீதிமன்றத்தின் இறுதிதீர்ப்பு செய்துவிட்டது. ஆயிரமாண்டுகால காவிரி உரிமையை இந்திய ஒன்றிய அரசின் கீழான எழுவது ஆண்டுகால வாழ்வில் பறிகொடுத்தவர்களாக சமகாலத் தமிழர்கள் வரலாற்றில் அறியப்படுவார்கள். ஜி.எஸ்.டி., நீட் என நம்தான் தாக்குதலுக்குப் பின்னால் ஒலிக்கும் அதே மந்திரம்தான் காவிரித் தீர்ப்புக்குப் பின்னாலும் கேட்கிறது. ‘ஒரே தேசம், ஒரே வரி, ஒரே சந்தை’ என்ற பாடம் காவிரித் தீர்ப்பிலும் கற்பிக்கப்படுகிறது. உலகமய மூலதனத்தின் நியாய தர்மங்களை உள்ளூர் உழவனுக்கு எடுத்துச் சொல்கிறது தீர்ப்பு. நீதிபதிகள் தீபக் மிஸ்ரா, ஏ.எம்.கன்வில்கர், அமிதவ் ராய் அடங்கிய ஆயம் வழங்கிய தீர்ப்பினை விசாரணைக்கு உட்படுத்தும்முன் வழக்கின் விவரங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

நடுவர் மன்றம் (தீர்ப்பாயம்)

1986 ஆம் ஆண்டு காவிரி ஆற்றுநீர் பூசலைத் தீர்ப்பதற்கு தீர்ப்பாயம் அமைக்குமாறு தமிழக அரசு கோரியது. 1990 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 2 ஆம் நாள் பிரதமர் வி.பி.சிங் தலைமையிலான இந்திய அரசு காவிரித் தீர்ப்பாயத்தை அமைத்தது.

தீர்ப்பாயத்திடம் ஒவ்வொரு மாநிலமும் கேட்ட தண்ணீரின் அளவு டி.எம்.சி. யில் பின்வருமாறு (TMC - Thousand million cubic feet, ஆயிரம் மில்லியன் கன அடி) (பத்தாயிரம் டி.எம்.சி = ஆயிரம் கோடி கன அடி)

கர்நாடகம் 465

தமிழகம் 566

கேரளம் 99.8

புதுவை 9.3

தமிழகத்தின் சட்டப் போராட்டத்தின் விளைவாக தீர்ப்பாயம் இடைக்காலத் தீர்ப்பொன்றை 1991 குண் 25 இல் வழங்கியது. அதன்படி கர்நாடகம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 205 டி.எம்.சி. தண்ணீரை தமிழகத்திற்கு திறந்துவிட வேண்டும் என்றது தீர்ப்பாயம். இந்த இடைக்காலத் தீர்ப்பை எதிர்த்தது கர்நாடக அரசு.

16 ஆண்டுகள் கழித்து 2007 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 5 ஆம் நாள் தீர்ப்பாயம் தனது இறுதி தீர்ப்பை வழங்கியது. கொள்ளிடம் கீழணை வரைக்கும் காவிரி வடிநிலத்தில் ஓராண்டு காலத்தில் கிடைக்கும் மொத்த நீரின் அளவு 740 டி.எம்.சி. என்று கணக்கிட்டது தீர்ப்பாயம். இறுதி தீர்ப்பின்படி, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புக்கு 10 டி.எம்.சி, கடலில் கலப்பதற்கு 4 டி.எம்.சி, என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. காவிரி பாயும் மாநிலங்களுக்கான ஒதுக்கீடு

தமிழகம் 419 , கர்நாடகம் 270 , கேரளம் 30, புதுவை 7

தமிழகத்திற்கு உரிய பங்கில் தமிழகத்திற்குள் கிடைப்பதுபோக, கர்நாடகத்தில் இருந்து வரவேண்டிய அளவு (419 - 237) 182 டி.எம்.சி. சுற்றுச்சூழலுக்கான 10 டி.எம்.சி.யையும்

மேற்படி 182 டி.எம்.சி.யையும் சேர்த்து கர்நாடகம் தமிழகத்திற்கு பில்லிகுண்டுலுவில் திறக்கவேண்டிய அளவு 192 டி.எம்.சி. இடைக்காலத் தீர்ப்பில் கர்நாடகம் தமிழகத்திற்கு திறந்துவிட வேண்டிய அளவு 205 டி.எம்.சி.யாக இருந்தது. அது தீர்ப்பாயத்தின் இறுதி தீர்ப்பில் 192 டி.எம்.சி.யாக குறைந்துபோனது.

மாதவாரியாக எவ்வளவு தண்ணீர் திறந்துவிட வேண்டும் என்பதும் தீர்ப்பில் வழிகாட்டப்பட்டிருந்தது. ஒரு மாதத்தில் தண்ணீர் குறைவாக கொடுத்தால் அடுத்தடுத்த மாதங்களில் அந்த நிலுவையைக் கொடுத்துக் கணக்கை நேர் செய்ய வேண்டும். பற்றாக்குறை காலத்தில் எவ்வளவு குறைவாகக் கிடைத்தாலும் இதே விகிதப்படி (on pro rata basis) பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இதைக் கர்நாடகம் விடாப்படியாக எதிர்த்து வருகிறது.

இத்தீர்ப்பை அமல்படுத்த காவிரி மேலாண்மை வாரியமும், ஒழுங்காற்றுக் குழுவும் அமைக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. பக்ராபியஸ் மேலாண்மை வாரியத்தை முன்மாதிரியாக எடுத்துக்கொண்டு காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பாயம். ஐந்தாண்டுக்கு ஒருமுறை மத்திய நீர் ஆணையமும் நான்கு மாநிலங்களும் மேலாண்மை வாரியமும் சேர்ந்து இறுதி பங்கிட்டளவில் மாற்றம் செய்யாமல் மாதவாரியான பங்கிட்டில் தேவையான மாற்றங்கள் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பாயம்.

கர்நாடகமும் தமிழகமும் இத்தீர்ப்பில் குறைகண்டு உச்சநீதிமன்றத்தில் மீளாய்வு விண்ணப்பங்களைத் தாக்கல் செய்தது.

தமிழக அரசு அரசிதழில் கொண்டுவருவதற்காக தொடர்ந்த வழக்கில் உச்சநீதிமன்றம் ஆணையிட்டவாறு இந்திய அரசு தீர்ப்பாயத்தின் தீர்ப்பை 2013 பிப்ரவரி 20 ஆம் நாள் அரசிதழில் வெளியிட்டது. அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுவிட்டால் அந்நாள் முதல் அத்தீர்ப்பு நடைமுறைக்கு வருகிறதென்று பொருள். அதுமட்டுமின்றி அது உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கு இணையானதாகும். ஆனால், இந்நாள்வரை அத்தீர்ப்பு நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

தமிழ்நாடும் கர்நாடகாவும் தீர்ப்பாயத்தின் தீர்ப்பின் மீது மேல்முறையீடு செய்திருந்த வழக்கு 2017 சனவரியில் விசாரணைக்கு வந்தது. உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி தீபக் மில்ரா தலைமையில் நீதிபதிகள் அமிதவ் ராய், ஏ.எம். கன்வில்கர் ஆகியோர் அடங்கிய சிறப்பு ஆயம் அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஆயம் பிப்ரவரி 16 அன்று காவிரி வழக்கில் இருதி தீர்ப்பளித்தது.

இறுதி தீர்ப்பும் நமது உரிமைக்கு ஆயும்

தனது பாசனத் தேவையின் பொருட்டு கூடுதல் நீர் பங்கிடு கோரி மேல்முறையீடு செய்திருந்தது தமிழகம். ஆனால், உச்சநீதிமன்றத்தின் இறுதித் தீர்ப்பு தமிழகத்தின் பங்கை 14.75 டி.எம்.சி. குறைத்து அதை கர்நாடகத்திற்கு வழங்கியது. கர்நாடகாவிற்கு கூடுதலாக வழங்கப்படும் நீரில் 4.75 டி.எம்.சி. பெங்களுருக்கென்று ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று உச்சநீதிமன்றம் கணக்கிட்டுள்ளது. கேரளா, புதுச்சேரி

மக்கள் முன்னணி | ஜூன் 2018

பெறும் நீர் அளவில் மாற்றமில்லை.

தமிழகம் 404.25 (419 - 14.75) டி.எம்.சி
கர்நாடகம் 284.75 (270 + 14.75) டி.எம்.சி.
கேரளா 30 டி.எம்.சி
புதுவை 7 டி.எம்.சி
சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு 10 டி.எம்.சி.
கடலில் கலப்பது 4 டி.எம்.சி.
மொத்தம் 740 டி.எம்.சி.

எனவே, பில்லிகுண்டுலுவில் கர்நாடகம் தமிழகத்திற்கென்று திறந்துவிட வேண்டிய அளவு 177.25 டி.எம்.சி. ஆகும். 1924 இல் சராசரியாக 380 டி.எம்.சியாக இருந்த அளவு (தீர்ப்பாயத்தின் முன்பு 1934 1972 வரை கர்நாடகாவில் இருந்து தமிழகம் பெற்று வந்த நீரின் அளவு என தமிழக அரசு முன்வைத்தது), 1991 இல் 205 டி.எம்.சி ஆகி 2007 இல் 192 டி.எம்.சி. ஆகி 2018 இல் 177.25 டி.எம்.சி. ஆகியுள்ளது. 1974 க்குப் பிறகான பற்றாக்குறை காலங்களில் கர்நாடகம் உரிய அளவு நீரை வழங்கியதே இல்லை.

மேலாண்மை வாரியம் குறித்த கேள்விக்கு மத்திய அரசுக்கு உத்தரவிடும் உரிமை உச்சநீதிமன்றத்திற்கு உண்டென்று சொல்லிவிட்டு, ஆறுவார காலத்திற்குள் ‘ஒரு பொறியமைவை’(ஸ்கீம்) அமைக்குமாறு தீர்ப்பின் முடிவில் குறிப்பிட்டுவிட்டது.

தீர்ப்பை ஏன் தமிழ்நாடு எதிர்க்க வேண்டும்?
எந்த அடிப்படையில் தமிழகத்திற்கு தண்ணீர் அளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியதாகும். எப்போதும் அளவு பற்றியப் பிரச்சனையைவிட உரிமைப் பற்றிய பிரச்சனையே முதன்மையானது. வஞ்சகத் தீர்ப்பின் அடிப்படைகள் பின்வருமாறு.

1. காவிரி தேசிய சொத்து. எந்தவொரு மாநிலமும் தனது தனிப்பட்ட சொத்தாக உரிமைக் கொண்டாட முடியாது என்று சொல்லி தேசிய ஆற்று நீர்க் கொள்கை 1987, 2002 ஆகியவற்றை இதற்கு அடிப்படையாக்குகிறது தீர்ப்பு. அதாவது காவிரி இந்திய தேசியத்தின் சொத்து. கர்நாடகா, தமிழ்நாடு, கேரளா, புதுவை ஆகிய நான்கு மாநிலங்களின் சொத்தல்ல என்று தீர்ப்பு சொல்கிறது. காவிரி ஆற்று நீர் மீதான இறையாண்மையை மத்திய அரசுக்கு வழங்குகிறது தீர்ப்பு.

அரசமைப்பு சட்டத்தின் ஏழாவது அட்டவணைப்படி நீர்நிலைகள்(உறுப்பு 16) மாநிலப் பட்டியலில் வருகிறது. மத்திய பட்டியலில் உறுப்பு 56 மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒடும் ஆறுகளை முறைப்படுத்தல் மற்றும் வளர்த்தெடுத்தல் ஆகிய உரிமைகளை மட்டும்தான் மத்திய அரசுக்கு வழங்குகிறது. எனவே, காவிரி இந்தியாவின் சொத்து என்று கோர முடியாது. அது கர்நாடகா, கேரளா, தமிழ்நாடு, புதுவை ஆகிய மாநிலங்களின் சொத்து. காவிரி இம்மாநில வாழ் மக்கள் மட்டுமின்றி அது பாய்ந்தோடும் பகுதிகளில் உள்ள மரம், செடி, கொடி, உயிரினங்கள் ஆகியவற்றின் சொத்து. மொத்தத்தில் அது முதலில் இயற்கையின் சொத்து. எப்படியொரு மனிதனின் உடலில் ஒடும் இரத்தம் இன்னொரு மனிதனின் சொத்தாக முடியாதோ அதுபோல் தமிழ்த்தேசத்தின் உடலில் ஒடும் ஆறு இந்திய தேசத்தின் சொத்தாக முடியாது.

2. 1892,1924 ஓப்பந்தங்களை ஏற்கவே முடியாது என்ற கர்நாடகாவின் வாதத்தை ஏற்க மறுத்த உச்ச நீதிமன்றம், 1924 இல் போடப்பட்ட ஓப்பந்தம் 50 ஆண்டுகளோடு அதாவது 1974 ஆம் ஆண்டோடு காலவாதியாகிவிட்டது என்று ‘ஆழமான வாசிப்புக்கு’ பிறகு இதை அறிந்துள்ளதாம்! (தீர்ப்பு பக்கம் 459, (v))

1924 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாகாணத்திற்கும் மைகூர் சமஸ்தானத்திற்கும் இடையே போடப்பட்ட ஓப்பந்தம் 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு சில விதிகளில் மட்டும் தேவையான மாற்றங்கள் செய்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்றே ஓப்பந்தம் சொல்கிறது. அதன்படி, நியாயமான மற்றும் சரிவிகிதமான பங்கீட்டுக்கானக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அந்த ஓப்பந்தத்தின் பலவேறு ஏற்பாடுகள் மீளாய்வும் மீளபரிசீலனையும் செய்யப்பட்டுள்ளது என்றே தீர்ப்பாயம் தீர்ப்பளித்துள்ளது (பக்கம் 338). எனவே, அந்த ஓப்பந்தம் காலவாதியாகிவிட்டதென்ற உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பு தவறு. இதில் இருக்கும் அபாயம் என்னவென்றால், இன்னும் 15 ஆண்டுகள் கழித்துப் பார்க்கும்பொழுது ஓப்பந்தம் எதுவும் இல்லாத வெற்றிடம் ஒன்று இருக்கும். வெற்றிடத்தின் மீது தீர்ப்பாயத்தின் தீர்ப்பும் அந்த தீர்ப்பின் மீதான உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பும் என தமிழ்நாட்டின் உரிமை நூலறந்த பட்டம் போல் காட்சியளிக்கும்

3. நிலத்தடி நீரை ஆற்றுநீர் பங்கீட்டுக்கு கணக்கில் எடுத்தன் அடிப்படையிலேயே 10 டி.எம்.சி. தண்ணீரைத் தமிழ்நாட்டுப் பங்கில் இருந்து எடுத்து கர்நாடகாவுக்கு வழங்கியிருக்கிறது உச்ச நீதிமன்றம்.

அ. ஹெல்சிங்கி விதிகள்(1966), காம்பைன் விதிகள்(சர்வதேச நீர் வளங்கள் குறித்த சர்வதேச சட்ட அமைப்பின் விதிகள் மீதான காம்பைன் உறுதிபடுத்தல் 1966- 1999 Campione Consolidation of ILA Rules on International Water Resources 1966 - 1999), பெர்லின் விதிகள் (2004) , 1987,2002 ஆண்டின் தேசிய ஆற்றுநீர்க் கொள்கை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நிலத்தடி நீரை ஆற்றுநீர் பங்கீட்டுக்கான கணக்கில் எடுக்கவேண்டும் என்கிறது உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பு. ஹெல்சிங்கி விதிகள் நிலத்தடி நீர்ப் பற்றி குறிப்பிட்டாலும் அதைக் கருத்தில் கொள்ளுமாறு வலியுறுத்தவில்லை. காம்பைன் விதிகள் நிலத்தடி நீர்ப் பற்றி அதிகம் வலியுறுத்துகிறது. பெர்லின் விதிகள்தான் நிலத்தடி நீரை ஆற்றுநீரின் பகுதியாக கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கண்டிப்பாக சொல்கிறது. தேசிய நதிநீர்க் கொள்கை 2002 ஜூலை மேற்கோள் காட்டுகிறது உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பு. 2004 இல் வந்த பெர்லின் விதிகள் உள்வாங்கப்பட்ட ஆற்றுநீர்க் கொள்கை இன்னும் இந்தியாவில் அமலுக்கு வராத நிலையில் அதன் பரிந்துரைகளைக் கருத்தில் கொள்வதை ஏற்க முடியுமா?

ஆ. காவிரித் தீர்ப்பாயம் தமிழகத்தின் காவிரி வடிநிலப் பகுதிகளில் நிலத்தடி நீர் அளவு குறித்தப் பல்வேறு அறிக்கைகளைக் கருத்தில் கொண்டு மொத்தம் 20 டி.எம்.சி. அளவு

நிலத்தடி நீர், காவிரிப் பாய்வதால் அன்றி மழை நீர் உள்ளிட்ட வேறு நீராதாரங்கள் வழி நிலத்தடியில் சேரும் நீர் என்று முடிவுக்கு வருகிறது. ஆனால், துல்லியமாக இதை மதிப்படுவதில் இருக்கும் தொழில்நுட்பச் சிக்கல்களைக் கருத்தில் கொண்டு, கிருஷ்ணா ஆற்றுநீர் பூசல் தீர்ப்பாயம் (KWDT), நர்மதா ஆற்றுநீர் பூசல் தீர்ப்பாயம்(NWDT), கோதாவரி ஆற்றுநீர் பூசல் தீர்ப்பாயம் (GWDT) ஆகியவை ஆற்று நீரை நியாயமாகப் பங்கிடுவதற்கு நிலத்தடி நீரைக் கணக்கில் கொள்ளவில்லை. அதுபோலவே, காவிரித் தீர்ப்பாயமும் நிலத்தடி நீரை ஆற்றுநீர்ப் பங்கீட்டுக்கு கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்ற முடிவுக்கு வருகிறது. (பக்கம் 236) இதை உச்சநீதிமன்றம் ஏற்க மறுத்துள்ளது. இந்த தீர்ப்பே இந்திய வரலாற்றில் நிலத்தடி நீரைக் கருத்தில் கொண்டு ஆற்றுநீர் பங்கீடு செய்யச் சொல்லும் முற்காட்டாக அமையப்போகிறது.

இ. ஒருவேளை வாதத்திற்காக நிலத்தடி நீரைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டுமின்றி கர்நாடகா, கேரளா, புதுவையில் உள்ள காவிரி வடிநிலப் பகுதிகளில் உள்ள நிலத்தடி நீரையும் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும் அல்லவா? ஆனால், நிலத்தடி நீரின் அளவு குறித்த விவரங்கள் கர்நாடகாவுக்கு இல்லை என்பதால் (பக்கம் 438) அவை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வில்லை என்கிறது உச்சநீதிமன்றம். எனவே, எந்தளவுக்கு கட்டப்பஞ்சாயத்து தன்மையான தீர்ப்பு என்பதற்கு இதுவே மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். எனவே, 10 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தமிழ்நாட்டுக்கு நிலத்தடி நீரின் வழி கிடைக்கும் என்று முடிவுசெய்து அந்த

அளவுக்கான தண்ணீரைத் தமிழ்நாட்டின் உரிமைப் பங்கில் இருந்து பறித்துவிட்டது உச்சநீதிமன்றம். ஏற்கெனவே, ஒரு முடிவை எடுத்துக் கொண்டு அதற்கேற்ப வாதப் பிரதிவாதங்கள் கட்டமைக்கப் பட்டிருப்பதற்கான சாட்சி இதுவாகும்.

ச. காவிரிப் படுகையில் இருக்கும் தஞ்சையின், நிலத்தடி நீர்மட்டம் தரைமட்டத்திலிருந்து 21.5 மீட்டருக்குக் கீழும், கடலூர் மாவட்டத்தில் 25.5 மீட்டருக்கும் கீழும் இருக்கிறது. இம்மட்டம் நாகை மாவட்டத்தில் 6.5 மீட்டருக்குக் கீழும், திருவாரூர் மாவட்டத்தில் 9.2 மீட்டருக்கும் கீழும் உள்ளது. தஞ்சை, கடலூர் மாவட்டங்களைவிட நாகை, திருவாரூர் மாவட்டங்களில் நிலத்தடி நீர் தரைமட்டத்திலிருந்து அதிக ஆழத்தில் இல்லையென்றாலும், இம்மாவட்டங்களில் கடல் நீர் உட்புகுந்து நிலத்தடி நீர் உழவுக்குப் பயன்படுத்தக் கருதியற்ற நிலையை எட்டியிருக்கிறது. தஞ்சையில் பலவிடங்களில் நிலத்தடி நீர் உவராகியிருக்கின்றது. தீர்ப்பில் சொல்லப்படுவது போல் நிலத்தடி நீர் தாராளமாக இருந்தால் தமிழகத்தில் இவ்வளவு வறட்சி ஏன்?

4. பெங்களூரு நகரின் சர்வதேச தகுதியைக் கருத்தில் கொண்டு அதன் ஒட்டுமொத்த நீர் தேவையைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும் என்ற வாதத்தின் அடிப்படையில் காவிரியில் இருந்து பெங்களூருக்கு 4.75 டி.எம்.சி. தன்னீர் கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி தமிழகத்திடம் இருந்து அந்த அளவுக்கு தன்னீரைப் பறித்துவிட்டது. (பக்கம் 446) உச்சநீதி மன்றம்.

அ. பெங்களூரு நகரம் முழுமைக்கும் காவிரியில் இருந்து தன்னீர் எடுப்பதை ஏற்க முடியுமா? இன்றளவில் பெங்களூருக்கு தன்னீர் என்பது கர்நாடகாவின் பெருங்கவலை என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. மேலும், பெங்களூரு மக்களும் ஆலைகளும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக, தொரக்கடனஹல்லி இறைவை நிலுவையிலிருந்து 100 கி.மீ. தொலைவுக்கு நாளொன்றுக்கு 54 கோடி லிட்டர் (1,90,00,000 கன அடி) காவிரி நீர் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. காவிரியில் இருந்து பெங்களூருக்கென்று எடுக்கப்படும் நீரில் 52% வனிக வளாகங்கள், நீர்ப் பூங்காக்கள், கோல்ஸிப் மைதானங்கள், குதிரைப் பந்தய மைதானங்கள், செயற்கை கடல்கள், ஆடம்பர ரிசார்டுகள், பன்னாட்டு

நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் தேவைக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறதே ஒழிய குடிதண்ணீருக்கு அல்ல என்று சமூகப் பொருளாதார ஆய்வுக் கழகத்தின் அறிக்கை கூறியிருக்கிறது.

தீர்ப்பாயத்தைப் பொருத்தவரை பெங்களூர் நகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் காவிரி வடிநிலப்பகுதியில் வருகிறது. எனவே, அதற்கேற்ப கர்நாடகாவிற்கான வீட்டு மற்றும் ஆலைப் பயன்பாட்டு நீர் தேவைக் கணக்கிடப்பட்டது. பாசன மற்றும் கிராமப்புற, வீட்டுப் பயன்பாட்டுத் தேவையில் தீர்ப்பாயத்தின் மதிப்பீடுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்காத உச்சநீதிமன்றம், கர்நாடகாவின் நகரப்புற வீட்டுப்பயன்பாடு மற்றும் ஆலைத் தேவை குறித்த தீர்ப்பாயத்தின் முடிவை பெங்களூருவின் தேவை என்ற அடிப்படையில் கேள்விக்கு உட்படுத்துகிறது. வடிநிலப் பகுதியின் தேவைப் போக மித மிஞ்சிய நீர் இருந்தால் அந்த ஆற்றின் வடிநிலப்பகுதிக்கு வெளியில் இருக்கும் பகுதியின் தேவைக்கு நீரைப் பயன்படுத்தலாம் என்றே ஹல்சிங்கி விதிகள் வழிகாட்டுகின்றது. ஹல்சிங்கி விதிகள் வடிநிலம் இருக்கும் ஆட்சிப்புலம் (basin state) பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் வடிநிலப்பகுதியின் தேவை போகவே அந்த வடிநிலம் அமைந்திருக்கும் ஆட்சிப்புலத்தில் உள்ள வேறு ஆற்றின் வடிநிலப் பகுதிக்கு நீரைக் கொண்டு செல்லலாம் என்று வழிகாட்டுகிறது. ஆனால், இந்த இடத்தில் பெர்வின் விதிகள் மாறுபடுகின்றன. அது வடிநிலப் பகுதியா? அல்லது வடிநிலத்தின் ஆட்சிப் புலமா? என்றவிடத்தில் குடிநீர் உள்ளிட்ட இன்றியமையா மனித தேவைகள், பாசனத் தேவைகள், ஆலைத் தேவைகள் என்ற வரிசைக் கிரமத்தின் அடிப்படையில் முடிவெடுக்க வலியுறுத்துகிறது. இங்கே குடிநீர் தேவைக்குத்தான் எல்லாவற்றைவிட முன்னுரிமை என்றும் வடிநிலப்பகுதியில் இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்றும் வழிகாட்டுகிறது பெர்வின் விதிகள். அதாவது மாண்டியாவினுடைய திருவாரூரினுடைய பாசனத் தேவையைவிட பெங்களூருவின் குடிநீர் தேவைக்கே முன்னுரிமை தர வேண்டும் என்று பெர்வின் விதிகளின்படி முடிவுக்கு வர முடியும். தீர்ப்பாயம் ஹல்சிங்கி விதிகளின் அடிப்படையிலும் நர்மதா ஆற்றுநீர் பூசல் தீர்ப்பாயம், கிருஷ்ணா ஆற்றுநீர் பூசல் தீர்ப்பாயத்தின் முற்காட்டின்படியும் காவிரி வடிநிலப் பகுதிக்குள் வரும் பெங்களூரு நகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதியின் நீர்த்தேவையை மட்டுமே பங்கீட்டளவைத் தீர்மானிக்கும்போது

கருத்தில் கொண்டது. உச்சநீதிமன்றமோ பெர்லின் விதிகளின் அடிப்படையில் ஒட்டுமொத்த பெங்களூர் நகரத்தின் தேவையைப் ரீபங்கீட்டின் போது கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டது. பெர்லின் விதிகளின் ஏரணம் நகர வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமைக் கொடுக்கும் கண்ணோட்டமுடையது.

இந்த முடிவை வந்தடையத் தான் தேசிய சொத்து, தேசியக் கண்ணோட்டம் என்பதை மீண்டும்மீண்டும் உச்சநீதிமன்றம் வலியுறுத்திப் பாடம் எடுக்கிறது. இந்த இடத்தில்தான், பெர்லின் விதியா? ஹெல்சிங்கி விதியா? சரிவிசித பங்கீடா (Equitable share)? வடிநிலப் பகுதியின் உரிமைகளா (Riparian rights)? நகரமா? கிராமமா? பன்னாட்டு மூலதனமா? உள்ளூர் உழவனா? பெங்களூரா? திருவாரூர், மாண்டியாவா? இந்திய தேசியமா? தமிழ்த்தேசியமா? என்று பற்பல தொடர்புடைய கேள்விகள் நம்முன் எழுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் இருந்து பறிக்கப்பட்டு பெங்களூருக்கு தாரை வார்த்தது குறித்து கண்ணட இனவாத ஆளும்வர்க்கம் இன்றைக்கு மகிழ்ச்சி அடையலாம். ஆனால், கண்ணட உழவர்கள் மகிழ்வதற்கு இதில் எதுவும் இல்லை. நாளை கண்ணட உழவர்களின் வயிற்றில் அடித்தும் பெங்களூருவில் மூலதனத்தின் தேவைக்காக காவிரி நீர் மடைமாற்றப்படுவது நடந்தே தீரும்!

ஆ. இந்திய தேசிய கண்ணோட்டம், இந்திய தேசிய சொத்து என்று தொடக்கம் முதலே வரையறுக்கப்பட்டதால் பெங்களூருவைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டால் சென்னையைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டிய தேவையே இல்லை அல்லவா? தமிழ்த்தேசியம், கண்ணட தேசியம் என்று கருதிப் பார்த்தால் பெங்களூரு பற்றி கவலைப்படும் போது சென்னையைப் பற்றிய மதிப்பீடென்ன என்ற கேள்வி எழும். இங்கு இந்திய தேசியக் கண்ணோட்டமே வெளிப்படுகிறது. எனவே, அதன் பெயரில், பெங்களூருக்காகக் கண்ணீர்விடும் உச்சநீதிமன்றம் சென்னையைக் கண்டுக்கொள்ளவில்லை.

இ. பெங்களூரின் 2011 மக்கள் தொகையைக் கணக்கில் எடுத்து 24 டி.எம்.சி. தேவையென்று முடிவு செய்துள்ளது உச்சநீதிமன்றம். 2025 ஆம் ஆண்டு கணக்கின் படி 30 டி.எம்.சி. தண்ணீர் எனவும் சொல்லியுள்ளது. எனவே, இந்தியாவின் பன்னாட்டு மூலதனம் சார் வளர்ச்சிக் கொள்கை நகரங்களை மென்மேலும் வீங்கச்

செய்யும். அதற்கேற்ப பெங்களூருவின் நீர்த்தேவை அதிகரித்து கொண்டே போகும். எனவே, ஒவ்வொரு பத்தாண்டுக்கும் ஒருமுறை காவிரியில் இருந்து கூடுதல் நீர் பெங்களூருக்கு வழங்குமாறு பரிந்துரைக்கப்படும். ஆனால், 1992, 1924 ஒப்பந்தங்களும் சரி, காவிரித் தீர்ப்பாயமும் சரி காவிரி சார்ந்த பாசனப் பரப்பை அதிகரிக்கக் கூடாதென கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கிறதே அன்றி காவிரி நிறை சார்ந்திருக்கும் நகரத்தின் வளர்ச்சியின் மீதும் மக்கள் தொகை பெருக்கத்தின் மீதும் எந்தக் கட்டுப்பாடும் விதித்திருக்கவில்லை. ஹெல்சிங்கி விதிகளும் இதே வழிகாட்டலைத்தான் வழங்குகின்றன. ஏனெனில், ஆற்று நீரின் முதன்மையான தொழில் பயன்பாடு என்பது பாசனத்திற்கென்றுதான் இதுவரையான புரிதல் இருந்துள்ளது. இந்த அடிப்படையிலேயே நர்மதா, கிரஷ்ணா, கோதாவரி ஆற்றுநீர் பூசல் தீர்ப்பாயங்கள் முடிவெடுத்துள்ளன. இந்த அடிப்படையேயே உச்சநீதிமன்றத்தின் காவிரித் தீர்ப்பு மாற்றியமைக்கிறது. இந்த தீர்ப்பு காவிரி வடிநிலத்து உழவர்களுக்கு மட்டும் வேட்டு வைக்கவில்லை இந்தியாவெங்கும் உழவர்களின் ஆற்றுநீர் உரிமைக்கு வேட்டு வைக்கக் கூடிய அடிப்படையைத் தாங்கி நிற்கிறது.

5. நீர்ப்பங்கீட்டு முடிவுகளை அமல்படுத்த மத்திய அரசு ஒரு பொறியமைவை (ஸ்கீமை) அமைக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பெழுதி தீர்ப்பாயத்தின் கண்டிப்பான முடிவாகிய காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைக்க வேண்டும் என்பதை காலி செய்துவிட்டது இத்தீர்ப்பு. மேலும் ஆறு வாரத்திற்குள் இதை அமைக்க வேண்டும் என்று உச்சநீதி மன்றம். ‘ஸ்கீம்’ என்றால் என்ன என்று விளக்கம் கேட்டு குழம்பிப் போன்தாக நாடகம் ஆடியது மத்திய அரசு. வாரியம் போன்றதொரு அமைப்பு, குழுவா?, ஆணையமா? எனக் குரங்கு வித்தைக் காட்டியது மத்திய அரசு.

ஏற்கெனவே இந்தியாவில் ஆறு மேலாண்மை வாரியங்கள் வெற்றிகரமாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைக்க மறுப்பதற்கு என்ன விளக்கம் கொடுக்க முடியும்? மேலாண்மை வாரியம் என்பது கர்நாடகம், கேரளம், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் காவிரி வடிநிலப் பகுதியில் உள்ள எட்டு அணைகளையும் இயக்கும் (தண்ணீர் திறந்துவிடும்) அதிகாரம் கொண்ட அமைப்பாகும். அத்தகைய அதிகாரமுள்ள

வாரியம்தான் காவிரியின் கடை மடையில் இருக்கும் தமிழகத்திற்கு கிடைக்க வேண்டிய நீரை உறுதிசெய்ய முடியும். அப்படியில்லை என்றால் காவிரி நீர் தமிழ்நாட்டிற்கு கிடைக்கவே கிடைக்காது. சுமார் 30 இலட்சம் ஏக்கர் பாசனப் பகுதி சுருங்கிப்போக நேரிடும். அப்படி சுருங்கிப் போய் விவசாயம் அழிந்த ஒரு பகுதியின் நிலத்தடியில் இருக்கும் மீத்தேன், ஷேல் மீத்தேன், தெறுட்ரோகார்பன், பெட்ரோலியம், நிலக்கரி ஆகியவற்றை எடுக்க முடியுமா? இல்லை உழவுத்தொழில் செழிக்கும் ஒரு பகுதியில் இவற்றையெல்லாம் எடுக்க முடியுமா? இந்தக் கேள்விக்கான விடையில்தான் மத்திய அரசு காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைக்க மறுப்பதற்கான ஏரணம் (தர்க்கம்) இருக்கிறது. கடலூர், நாகையைப் பெட்ரோலியம் மண்டலம் என அறிவிப்பதும் கிரேட் சாஸ்டர்ஸ் என்ஜி� கார்பரேசன், ஜெம் லேபரட்டார்ஸ், ஓ.என்.ஜி.சி., ரிலையன்ஸ் என நிறுவனங்கள் காவிரிப் படுகையை நோக்கிப் படையெடுப்பதும் மேலாண்மை வாரியம் அமைக்க மறுப்பதுடன் பொருந்திப் போகிறது.

ஆறு வாரக்கால கெடு மார்ச் 29 இல் முடிந்தது.அப்போது 'ஸ்கீம்' என்றால் என்னவென்று மத்திய அரசு

உச்சநீதிமன்றத்திடம் விளக்கம் கேட்டது. மூன்று மாத கால அவகாசம் கேட்டது. இதை மறுத்த உச்ச நீதிமன்றம் மே 3 க்குள் அமைக்கப் போகும் பொறிமுறைக்கான வரைவுத் திட்டத்தை முன் வைக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டது. மே 3 அன்று வந்து கர்நாடகத் தேர்தல் காரணமாக மத்திய அமைச்சரவைக் கூடவில்லை ஆகையால் வரைவு திட்டத்திற்கு அமைச்சரவை ஒப்புதல் பெற இயலவில்லை என்று அவகாசம் கேட்டது. உண்மையில் மார்ச் 29 க்கும் மே 3 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அமைச்சரவை மூன்றுமுறை கூடியிருந்தது. ஒரு பச்சைப் பொய்யை உச்சநீதி மன்றத்தில் சொன்னது மத்திய அரசு. மே 8 என்று புதிய தேதி கொடுத்தது உச்ச நீதிமன்றம். ஆனால், மே 8 அன்றும் வரைவுத் திட்டத்தை முன்வைக்காமல் மீண்டுமொரு அவகாசம் பெற்றது மத்திய அரசு. மே 14 அன்று வரைவுத் திட்டத்தை முன்வைக்குமாறு உச்சநீதிமன்றம் அவகாசம் கொடுத்தது. இக்காலகட்டத்தில் தமிழகத்திற்கு தண்ணீர் விடச் சொன்ன உச்ச நீதிமன்ற ஆணையை கொஞ்சமும் மதிக்கவில்லை கர்நாடகா. ஒருவழியாக பிப்ரவரி 16 இல் இருந்து கர்நாடக தேர்தல் நாளான மே 12 வரை காவிரிச் சிக்கலுக்கான பொறியமைவு

அமைப்பதை ஒத்திப்போட்ட பா.ச.க.
தலைமையிலான மத்திய அரசு மே 14 அன்று
வரைவுத் திட்டத்தை வைத்தது.

அதன்படி, அணைகளின் கட்டுப்பாடு அந்தந்த
மாநிலங்களிடமே இருக்கும். பொறியமைவுக்கு
எந்த மாநிலமாவது ஒத்துழைக்க வில்லை
என்றால் வாரியம் மத்திய அரசிடம்
முறையிட வேண்டும். பின்னர் மத்திய
அரசு எடுக்கும் இறுதி முடிவுக்கு எல்லா
மாநிலங்களும் கட்டுப்பட வேண்டும் என்று
சொல்லும் வரைவுத் திட்டத்தை மத்திய
அரசு முன்வைத்தது. பொறியமைவுக்கான
பெயர் ‘வாரியமா?’ ‘ஆணையமா?’ என்பதை
உச்ச நீதிமன்றம் முடிவு செய்யட்டும் என்றது
மத்திய அரசு.

மத்திய அரசிடம் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம்
இருக்கக் கூடாதெனவும் பொறியமைவுக்கு
மேலாண்மை வாரியம் என்று பெயர்
வைக்க வேண்டும் என்றும் தமிழக
அரசு முன்வைத்தக் கோரிக்கையை உச்ச
நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டது. மே 16
அன்று வரைவுத் திட்டத்தில் திருத்தங்கள்
போட்டு முன்வைக்குமாறு மத்திய
அரசுக்கு ஆணையிட்டது. மே 17 அன்று
காவிரி மேலாண்மை வாரியமல்ல, காவிரி
மேலாண்மை ஆணையமே என்று மத்திய
அரசு சொன்னது. அதில், மத்திய அரசுக்கு
இறுதி முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் உண்டு
என்பதை நீக்கிவிட்டுப் பொறியமைவின்
முடிவை அமல்படுத்த மத்திய அரசு உதவியை
நாடலாம் என்று மாற்றியது. எது எப்படியோ,
பந்து இறுதியில் மத்திய அரசின் கைக்கு போகும்
என்பதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. மத்திய
அரசின் ஆணையை மறுத்து கந்நாடக அரசு
உச்சநீதிமன்றம் செல்லக் கூடும். ஒரு முடிவுற்ற
சட்டப் பேரராட்டத்திற்குள் காவிரி உரிமை சிக்கிக்
கொள்ளும் வாய்ப்புகளை விட்டிருக்கிறது தீர்ப்பு.

வாரியத்திடம் ஒவ்வொரு முறையும்
அனுமதி கேட்டு தண்ணீர் பயன்படுத்தக்
கோரும் வரைவுத் திட்டத்தின் ஒரு
பகுதி கூட்டாட்சிக்கு எதிரானது, மாநில
உரிமையைப் பறிப்பது என்று கர்நாடகா
முறையிட்டுள்ளது. ஆனால், உச்சநீதிமன்றம்
இந்த வாதத்தை ஏற்கவில்லை. காவிரி
மேலாண்மை ஆணையம் அமைக்குமாறு
உச்சநீதிமன்றம் மத்திய அரசுக்கு
சொல்லியுள்ளது.

மழைப் பெய்தால் தண்ணீர் திறந்துவிடுகிறோம்
என்று கர்நாடக முதல்வர் குமாரசாமி

மக்கள் முன்னரி ஜூன் 2018

சொல்கிறார். மறைமுகமாக ஆணையத்தின்
வழிகட்டுதல் தமக்கு ஒரு பொருட்டல்ல
என்பதை தெரிவித்துவிட்டார். அதிகாரமற்ற
ஆணையத்தை வாங்கிவந்து ‘வெற்றி வெற்றி’
என்று முழுக்கமிட்டவாறு மாநில அரசு
வெற்றி விழா கொண்டாட்டங்களுக்கு
நகர்ந்துவிட்டது.

இனி செய்ய வேண்டியது என்ன?

1. தமிழ்நாட்டின் உரிமையை சவப்பெடிக்குள்
அடைக்கும் பிப்ரவரி 16,2018 அன்று தீபக்
மில்ரா தலைமையிலான உச்சநீதிமன்ற
ஆயம் வழங்கிய காவிரித் தீர்ப்பை எதிர்த்து
மேல்முறையீடு செய்து எழுவர் அடங்கிய
அரசமைப்பு ஆயம் மூலம் விசாரிக்க
வேண்டும்.

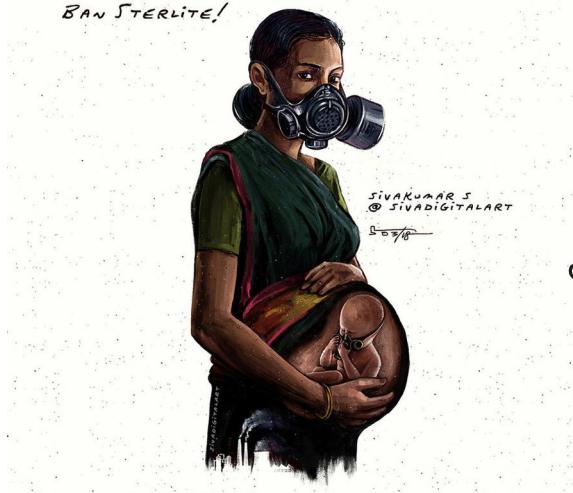
2. இப்போது வந்திருக்கும் தீர்ப்பின்
அடிப்படையில் காவிரி மேலாண்மை
ஆணையமும் ஒழுங்காற்றுக் குழுவும்
அமைக்கப்பட வேண்டும்.

3. காவிரிப் படுகையைப் பாதுகாக்கப்பட்ட
வேளாண் மண்டலமாக அறிவிக்க
வேண்டுமென வலியுறுத்தி மக்களைத் திரட்ட
வேண்டும்.

உச்ச நீதிமன்றம், சட்ட மன்றம்,
நாடாளுமன்றம் ஆகிய அனைத்தும்
கைவிரித்துவிட்ட நிலையில் மக்கள் மன்றம்
மட்டுமே எஞ்சியிருக்கிறது. மறைந்த நாராயண
சாமி நாயுடு அவர்களின் தலைமையிலான
போர்க்குணமிக்க உழவர் போராட்டம்
போல் காவிரி நீர் உரிமை மீட்பு, காவிரி நில
உரிமைக் காப்புக்கான உழவர் இயக்கத்தை
காவிரிப் படுகையில் கட்டியெழுப்ப
வேண்டும். அதை தமிழகம் தழுவிய உழவர்
இயக்கமாக விரிவடையச் செய்ய வேண்டும்.
அது தமிழக தழுவிய அனைத்து மக்கள்
இயக்கமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

போராட்டமின்றிக் காவிரியில்
நீரோட்டமில்லை என்ற இடத்தில் காலம்
நம்மைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கிறது.
நம்மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் போரை
எதிர்கொள்வதைத் தவிர வேறொரு தெரிவைக்
காலம் நமக்கு விட்டுவைக்கவில்லை. சாதி,
மதங்களைக் கடந்த மக்கள் ஒற்றுமையைக்
கட்டியெழுப்புவோம். காவிரியை மீட்போம்.

1984 டிசம்பர் 2,3 நாட்களில் மத்தியப் பிரதேசம் போபால் எவரெடி பேட்டரி யூனியன் கார்ப்பைடு லிமிடெட் தொழிற்சாலையின் விசவாயு கசிவு நகரெங்கும் பரவி 16,000 பேரின் உயிரை வாங்கியது. ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு மேல் பாதிக்கப்பட்டனர்.

அதேபோல் 2014 இல் தூத்துக்குடி நகரெங்கும் கண் எரிச்சல், மூக்கு அரிப்பு, மூச்சக் திணறல், மயக்கம் என மக்களை அச்சுறுத்தியது ஸ்டெர்லைட் தாமிர ஆலையின் விசக்கசிவு. 1994 முதல் நடைபெற்று வரும் சட்டப்போராட்டம், மக்கள் எதிர்ப்புப் போராட்டம், 2014 முதல் வீரியமடையத் தொடங்கியது. உயர்நீதிமன்றம் ஆலையை மூட உத்தரவிட்டும், உச்சநீதிமன்றத்தில் தடை ஆணை பெற்று மீண்டும் ஆலையைத் திறந்தது வேதாந்தா கார்ப்போரெட் நிறுவனம். எதிர்ப்புப் போராட்டங்களுக்கிடையே ஸ்டெர்லைட் தாமிர உருக்காலை விரிவாக்கம் செய்யத் திட்டமிட்டதற்கு எதிராகத் தொடர் போராட்டங்கள் கடந்த நூறு நாட்களாக தூத்துக்குடியில் அமைதியான முறையில் நடந்துவருகிறது. ஒரேநாள் மாலை இரண்டு இலட்சம் பேர் திரண்டு ஸ்டெர்லைட் தாமிர உருக்காலைக்கு எதிரான எதிர்ப்பைப் பேரடையாளமாகப் பதிவுசெய்தனர். வெளிநாடுகளுக்காக தாமிரத்தை உருக்கி அனுப்பி வைக்கும் வேதாந்தா குழுமம் “தொடர் போராட்டத்தை அனுமதிக்கக்கூடாது. 144 தடை உத்தரவு போட வேண்டும்” என உயர்நீதிமன்றத்தில் வாதாடுகிறது.

தூத்துக்குடி அரசு மருத்துவமனையே

தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட் ஆலை - கார்ப்போரெட் வேதாந்தாவின் உயிர் விளையாட்டு !

ஸ்டெர்லைட் நிர்வாகத்தின் கையில்தான் உள்ளது. கார்ப்போரெட், காவல்துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், தமிழக அரசு, இந்திய அரசு என அனைவரும் ஓரணியில் உள்ளனர். போராட்டத்தின் நூறாவது நாளன்று பெருந்திரளான மக்கள் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகம் முன் திரள்வது, முற்றுகையிடுவது எனும் அறைகூவல் விடுத்து 22.05.2018 அன்று ஆண்களும் பெண்களுமாய்ப் பல்லாயிரக்கணக்கில் தூத்துக்குடி வாழ் மக்கள் திரண்டனர். வழி நெடுகத் காவல்துறையின் தடைகளைத் தாண்டி மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகம் நோக்கி முன்னேறினர்.

காவல்துறை, மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்தின் ஒரு பகுதியில் தீவைத்து விட்டு தாக்குதலை, துப்பாக்கிச் சூட்டை நடத்தியது. குறி பார்த்து SLR துப்பாக்கிகள் மூலம் சுட்டுக் கொன்றனர். சம்பவ இடத்திலேயே 11 பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். திமிரென்று மீனவர் பகுதியான திரேஸ்பூரம் பகுதிக்குள் காவல்துறை புகுந்து துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினர். ஒரு பெண் கொல்லப்படுகிறார். 3 பெண்கள் உட்பட 13 பேர் கொல்லப்பட்டதாகத் தகவல் வெளிவருகிறது. துப்பாக்கிச் சூட்டில் பலியான செய்திகள் மக்களை வெகுண்டெழு வைக்கிறது. காவல்துறை வாகனங்கள் உட்பட எரிக்கப்பட்டு தூத்துக்குடியே கலவர பூமிபோல் காட்சியளித்தது. பலியானவர்களில் பலர் போராட்டக் களங்களில் தொடர்ச்சியாக முன்நிற்பவர்கள் என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியது.

எப்ரல் 14: தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட் எதிர்பு இயக்கக் கருத்தாங்கில் தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணித் தலைவர் மீ.தாபான்தியன்

புரட்சிகர இளைஞர் முன்னணி தோழர் தமிழரசன், மக்கள் அதிகாரம் தோழர் செயராமன் உள்ளிட்ட 13 பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர் என்கிறது அதிகாரப்பூர்வ அறிவிப்பு. தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் கருப்புக் கொடி ஏற்றப்பட்டது. 23ம் தேதி இரண்டாவது நாளிலும் தூத்துக்குடி அண்ணா நகர் பகுதியில் துப்பாக்கிச்சுடு நடத்தப்பட்டு 22 வயதுள்ள இளைஞர் காளியப்பன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். பலர் காயமடைந்துள்ளனர். 400 பேர் வரை இரண்டு நாட்களில் கைது செய்யப்பட்டனர். தூத்துக்குடி துப்பாக்கிச் சூட்டைக் கண்டித்து தமிழ்நாடைங்கும் பல்வேறு அரசியல் அமைப்புகள் கண்டனப் போராட்டங்கள் நடத்தினர். இடதுசாரி இளைஞர் அமைப்புத் தோழர்கள் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். சென்னையில் தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணித் தோழர் தலைமைக் குழுத் தோழர் சதிஷ், இளந்தமிழகம் ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில் ஆகியோர் தலைமையில் 22 தோழர்கள் மறியலில் கைதாகி 14 பேர் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். சேலம், திண்டுக்கல் கண்டன ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. ஆர்.எஸ்.எஸ். / பா.ச.க. மோடி அரசால் வழி நடத்தப்படும் தமிழக ஓ.பி.எஸ்., ஈ.பி.எஸ். அரசாங்கம் வேதாந்தா குழுமத்தின் ஸ்டெர்லைட் ஆலையை மூடாமல், ஐந்து நாட்கள் இணைய சேவையை முடக்கியது. இவ்வளவு முயற்சியெடுத்து அரசும் காவல்துறையும் பாதுகாக்குமளவிற்கு அத்தியாவசியமான, ஆரோக்கியமான அடிப்படைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் உற்பத்தியா அது? பலபேரைச் சுட்டுக் கொன்று யாரைக் காப்பாற்ற மத்திய, மாநில அரசுகள் முயற்சிக்கின்றன.

இலட்சம் பேர் வாக்களித்தால் மகிழ்ச்சியடையும் அரசியல் தலைவர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தில் அமர்ந்தவுடன், “வேண்டாம்” என இலட்சக்கணக்கான மக்கள் நூறு நாட்களுக்கு மேல் போராட்னால் அதை கணக்கிலெடுத்துப் பரிசீலிக்க வேண்டாமா? மக்கள் முன்னணி ஜூன் 2018

பேச வேண்டாமா? உயிர்ப் பலி எடுப்பது நியாயமா?

தூத்துக்குடி ‘முத்துநகர்’ என அழைக்கப்படும் கடலோர நகரம். உப்பளத்தில் ஆகவென் சிட்டியில் வேச வேண்டாமா? நகரம். ஒரு காலத்தில் பாண்டிய நாட்டின் துறைமுக நகரம். இது கொற்கை என அழைக்கப்பட்டது. விடுதலைப் போராட்டத்தில் மிக முக்கியப் பங்காற்றிய நகரம். கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சி சுதேசிப் போராட்டங்களை வழிநடத்திய பூமி. அவர் நினைவாக வ.உ.சி தம்பரனார் துறைமுகம் இங்கே இயங்கிவருகிறது. ஸ்பிக் உரத் தொழிற்சாலையும், அனல் மின் நிலையமும் இங்கே இயங்கி வருகின்றது. வேதாந்தா குழுமத்தின் ஸ்டெர்லைட் தாமிர உருக்காலை 1996 முதல் தூத்துக்குடி வாழ்மக்களின் உயிரோடு, ஆரோக்கியத்தோடு விளையாடத் தொடங்கியது. அறிவிப்பு வந்தவுடனேயே எதிர்ப்பு கிளம்பியது. தமிழ்நாடு மாசக் கட்டுப்பாட்டு வாரியம் 1994 ஆகஸ்டில் தடையில்லாச் சான்றளித்தது. மாசக் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் விதிகள், நிபந்தனைகள், வழிகாட்டல்கள் அனைத்தையும் காற்றில் பறக்கவிட்டது ஸ்டெர்லைட் தாமிர உருக்காலை நிர்வாகம். 1995 சனவரியில் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வன அமைச்சகம் உருக்காலைக்கான கட்டுமானப் பணிகளைத் தொடங்க பச்சைக் கொடிகாட்டியது. மறைந்த முதல்வர் ஜெயலலிதாவின் தலைமையில் தனியார் முதலாளியின் உருக்காலைக் கட்டுமானப்பணி 1995 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் தொடங்கியது. மக்களின் எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் துச்சமென புறக்கணிக்கப்பட்டது. மகாராஷ்டிரா மாநிலம், இரத்தினகிரி கடலோரப் பகுதியில் அரசு ஒத்துழைப்புடன் வழங்கிய நிலத்தில் 500 ஏக்காந்திலத்தில் ஆண்டுக்கு 60,000 டன் உற்பத்தி செய்யும் தாமிர உருக்காலைக்கான கட்டுமானப் பணிகள் தொடங்கின. விவசாயிகள், அப்பகுதி மக்களின் விடாப்பிடியான தீவிரப் போராட்டத்தால் கட்டுமானப் பணிகளைத் தொடரமுடியாமல் நெருக்கடி முற்றியது.

1993 ஜூலை மாதம் கட்டுமானப் பணி நிறுத்தப்பட்டது. மாவட்ட நிர்வாகமே உத்தரவிட்டது. மராட்டியத்திலிருந்து விரட்டப்பட்ட உருக்காலைக்கு தூத்துக்குடி மக்களின்எதிர்ப்பையும் மீறி தமிழ்நாட்டில் ‘ஜெ’ அரசின் ஒத்துழைப்புடன் தமிழ்நாட்டு மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியம் 1996 அக்டோபரில் தாமிர உருக்காலை இயங்க அனுமதி அளித்தது.

தொடர்ந்து ‘ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்பு இயக்கம்’ உள்ளிட்ட அமைப்புகள் 1994 முதல் மக்களைத் திரட்டி எதிர்ப்பியக்கத்தை முன்னெடுத்தது. பொதுமக்களும், ‘ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்பு இயக்கமும்’ மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தில் புகார் மனுக்கள் கொடுத்தனர். ஸ்டெர்லைட் தாமிர உருக்காலைக்கு சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு

மூச்சத் திணறல், இருமல் போன்ற பாதிப்புகள் வந்த வண்ணமிருந்தது.

ஸ்டெர்லைட் மீது போடப்பட்ட வழக்கில் சென்னை உயர்நீதிமன்ற உத்தரவின்படி ‘இந்திய சுற்றுச்சூழல் ஆய்வு நிறுவனம் அறிக்கை அளித்தது.

1. நிலத்தடி நீரில் தாமிரம், அனுமினியம் உள்ளிட்டவை கலந்து நீர் நச்சுத்தன்மை கொண்டதாக மாறியுள்ளது.
2. வாயுக் கசிவு காரணமாகச் சுற்றியுள்ளவர்கள் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகினர்.

3. தேவையான சுத்திகரிப்பு செய்யாமல் நச்சுக்கழிவு வெளியேறுவதால் காற்றில், நிலத்தடி நீரில் இரசாயனப் பொருட்கள் கலந்து பயன்படுத்த முடியாத ஆளவிற்கு விசமாகவிட்டது. குடிநீராகப் பயன்படுத்தி வந்த தூத்துக்குடி வாழ் பொதுமக்கள் பல்வேறு நோய்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளனர். ஏரிச்சல், அரிப்பு, கேன்சர், மூச்சுத்திணறல், சிறுநீரகப் பாதிப்பு, பெண்களுக்கு கருச்சிதைவு உள்ளிட்ட நோய்கள் உருவாகின்றன.

ஆலையிலிருந்து வெளியான தாமிர ஆலைக் கசிவால் சுற்றுவட்டாரத்தில்

இயங்கும் ஆலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு பல்வேறு நோய்கள் உருவானது ஆய்விலிருந்து தெரியவந்தது. 1997 இல் உருவான விசக்கசிவால் பெண் தொழிலாளர்கள் கருச்சிதைவு உள்ளிட்ட பாதிப்புகளுக்கு ஆளானது தெரியவந்துள்ளது. 2013 இல் தூத்துக்குடி நகர மக்கள் கண் ஏரிச்சல், அரிப்பு, மூச்சுத் திணறல், மயக்கம் போன்ற பாதிப்புகளுக்கு உள்ளானது போபால் சம்பவத்தை நினைவுட்டியது. பல்லாயிரம் உயிர்களைப் பலி வாங்கிய யூனியன் கார்பைட் நிறுவன எவரெடி பேட்டரி ஆலையில் விசவாயுக் கசிவு இன்று வரை பாதிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அதேபோல் தூத்துக்குடி தாமிர ஆலையின் நச்சுக் காற்று எப்போதும் சுற்றுச்சூழலை மாசுபடுத்திய வண்ணமிருக்கிறது. ஆலை தொடங்கிய நாள் முதல் மக்களிடமிருந்து எதிர்ப்புப் போராட்டம் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. நீதிமன்றத்தில் பல்வேறு வழக்குகள் நடத்தப்பட்டு இன்றுவரை பல தீர்ப்புகள் ஸ்டெர்லைட் ஆலையின் பாதிப்புகள் குறித்து வழங்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு அரசும், மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியமும் எதையும் கண்டுகொள்ளாமல் தொடர்ந்து ஆலை இயங்குவதற்கு துணை நிற்கின்றன. தேசிய சுற்றுச்சூழல் பொறியியல் ஆய்வு மையம் ஆய்வுசெய்து உயர்நீதிமன்றத்திடம் ஒப்படைத்தது. உயர்நீதிமன்றம் 2010 ஜூலையில் ஆலையை இழுத்து மூட உத்தரவிட்டது. நீதிமன்ற ஆணைக்கு எதிராக, மக்கள் நலனுக்கு எதிராக வேதாந்தா முதலாளித்துவ குழுமம் மட்டுமல்ல. மத்திய, மாநில அரசுகள், மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியம் என எல்லோரும் ஓரணியில் நிற்கின்றனர். உத்தரவை அமலாக்க, மக்கள் போராடுகிறார்கள் என்றால் அதைப்

பிளவுபடுத்தியும், உத்தரவுக்கு எதிராகப் பண்த்தை வாரி இறைத்து ஆதரவுப் போராட்டங்களை வேதாந்தா குழுமத்தின் நிர்வாகமே ஏற்பாடு செய்து நடத்தியது.

ஸ்டெர்லைட் ஆலையின் பாதிப்புகளை ஒத்துக்கொண்ட உச்சநீதிமன்றம் விநோதமான தீர்ப்பை வழங்கியது. 100 கோடி ரூபாய் ஸ்டெர்லைட் நிர்வாகம் மாவட்ட நிர்வாகத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் அதிலிருந்து வரும் வடிடிப்பணம் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கும் வகையில் தூத்துக்குடி மக்கள் நலனுக்கு செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்ப்பு வழங்கி மீண்டும் ஆலை திறக்கப்பட்டது.

அரசு மருத்துவமனை உட்பட பல அரசு இயந்திரங்கள் ஸ்டெர்லைட் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டன. தமிழ்நாட்டை மாறி மாறி ஆண்ட தி.மு.க., அ.தி.மு.க. கட்சித் தலைமைகள் கார்ப்பரேட் முதலாளி வேதாந்தா குழுமத்தின் கைப்பாவைகளாகவே செயல்பட்டன.

‘ஆலை நின்று கொல்லும், அரசு அன்றே கொல்லும்’ எனும் வார்த்தையின்படி

மக்கள் முன்னணி ஜூன் 2018

தூத்துக்குடி நகரம், மருத்துவமனை, பெண்கள் குழுக்கள், சேவைத் திட்டங்கள் என ஸ்டெர்லைட் நிர்வாகம் தூத்துக்குடி மக்கள் மத்தியில் நாடகமாடி வருகிறது. பா.ச.க. உள்ளிட்ட அரசியல் கட்சிகளுக்கு கோடிகளை வாரி இறைக்கும் மிகச் சக்தி மிகக் கார்ப்பரேட் சர்வதேச நிறுவனத்துடன், மக்கள் போராட்டம் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கப்பல் வழியே ஸ்டெர்லைட் ஆலைக்கான மூலப்பொருட்கள் வருகிறது எனக் கேள்விப்பட்டவுடன் தூத்துக்குடி மீனவர்கள் கடலில் நூற்றுக்கணக்கான படகுகளில் கப்பலைச் சுற்றி வளைத்துத் திருப்பி அனுப்பிய வீரஞ் செறிந்த போராட்டம், இன்று வஜ்ரா வாகனத்துடன் காவல்துறையைத் திருப்பி ஓடவைத்த சம்பவம் வரை தொடர்கிறது. துப்பாக்கிச் சூட்டை எதிர்கொண்டு போராடும் தூத்துக்குடி மக்களின் போராட்டம் சாதி, மதவேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் ஒன்றுபட்டு நடைபெறும் போராட்டம். கொடிய நோய்களுக்கு எதிராக, ஆரோக்கியமான சூழலுக்காக, நல்லகாற்றுக்காக, நஞ்சாக்கப்படாத நீருக்காக, விரிந்த நீலக்கடலை, விவசாயத்தைப் பாதுகாக்க என பன்முகம் கொண்ட போராட்டமாகும். உழைக்கும் தமிழர்களின் உயிரைத் துச்சமெனப் பழிவாங்கும் வேதாந்தா குழுமத்தின் கைக்கலி இந்திய, தமிழக அரசு அதிகாரத் திமிருக்கு எதிரான போராட்டம். 13 பேருக்கு மேல் உயிரிழப்பின் விளைவாக தமிழக அரசாணையால் மே 28 அன்று ஆலை மூடப்பட்டது தூத்துக்குடி மக்கள் போராட்டத்தின் முதல் வெற்றி! ஸ்டெர்லைட் ஆலையை அப்பறப்படுத்துவோம்! தூத்துக்குடியைத் துப்புரப்படுத்துவோம்!

(குலையங்கத்தின் தொடர்ச்சி)

தூத்துக்குடியில் நடந்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. 1990 களில் உலகயப் பொருளாதாரக் கொள்கை இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அக்கால கட்டத்தில் தொழில்வளர்ச்சி என்ற பெயரில் கொண்டுவரப்பட்ட ஸ்டெர்லைட் ஆலை ஏற்படுத்திய பேரழிவை தமது சொந்த அனுபவத்தின் வாயிலாக உணர்ந்த மக்கள், இப்போது விட்டுக் கொடுக்காதப் போராட்டத்தை நடத்தியுள்ளனர். இயற்கையையும் சுற்றுச்சூழலையும் நாசமாக்கி மனிதன் வாழ முடியாத அளவுக்கு அப்பகுதி மாறிப்போனதைத் தங்கள் சொந்த அனுபவத்தில் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். ஏராளமான புற்றுநோய் இறப்புகள், இதய நோய்கள் என மக்கள் அனுபவித்து வரும் துயரங்களின் பின்புலத்தில் ஆலை விரிவாக்கத்தை அனுமதிக்கவே முடியாது என்ற இடத்திற்கு மக்கள் வந்துள்ளனர். 90 க்குப் பின்தைய அரசின் வளர்ச்சிக் கொள்கையினால் ஏற்பட்ட தீமைகளை தமது சொந்த அனுபவத்தில் உணர்ந்ததால்தான் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் நூற்றாள் போராட்டத்தில் அணி திரள் முடிந்துள்ளது. அதுதான், ஸ்டெர்லைட் ஆலையை இனியும் அனுமதிக்கக் கூடாதென்ற முடிவுக்கு தள்ளியுள்ளது.

இயற்கை மட்டுமல்ல தானே வாழ முடியாத நிலைக்கு மக்கள் தள்ளப்படுகின்றனர். தமது உற்றார் உறவினர் நேரடியாகப் பாதிப்புக்கு உள்ளாவதை மக்கள் பார்க்கின்றனர். அரசின் வளர்ச்சிக் கொள்கைக்கும் மக்களுக்கு இடையேயான முரண்பாடு தீவிரமடைகின்றது. முதலீட்டியம் என்ற பெயரில் அன்னிய முதலீட்டின் வழியான வளர்ச்சிக் கொள்கையை வெளிப்படையாக ஆதரித்து பா.ச.க, அ.தி.மு.க., ரஜினிகாந்த ஆகியோர் குரலெழுப்புகின்றனர். தொழில்மய வளர்ச்சிக் கொள்கையை ஆதரித்து மிக வெளிப்படையாகப் பேசுகின்றனர். அடக்குமுறையை நியாயப்படுத்துகின்றனர். காவல் துறை என்ற அரச இயந்திரத்திற்கு, கூலிப் படைக்கு எதிரானப் போராட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியாததென்று என்றும் படுகொலைகள் தவிர்க்க முடியாதவையென்றும் அன்றாடம் பேசி வருகின்றனர்.

இன்னொருபூறும் வரிசை கட்டி நிற்கும் எதிர்க்கட்சிகளோ ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட அரசின் படுகொலைகளை எதிர்க்கிறார்களே ஒழிய அதற்கு காரணமாக உலகமய தொழில்துறை வளர்ச்சிக் கொள்கை பற்றி தெளிவான நிலைப்பாட்டை முன் வைப்பதில்லை. உண்மையில் இவர்களின் கடந்தகால நடைமுறை என்பது இருக்கிற வளர்ச்சிக் கொள்கையைப் பின்தொடர்ந்து

சென்றதுதான். 1990க்குப் பின் உலகமயத்தின் வழியாக வந்த பேரழிவு வளர்ச்சிக் கொள்கையின் விளைவுகள் தெரிந்த பின்னும் அதை ஆதரிக்கக் கூடிய அளவில் அரசியல் நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளனர். அன்னிய முதலீட்டை ஆதரிப்பது குறித்து எந்தக் கேள்வியையும் அவர்கள் எழுப்புவதில்லை. பொருளாதாரத்தின் நான்கு சக்கரங்கள் ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரம், தனியார் முதலீடு, அரசு செலவினங்கள், தனிநபர் நுகர்வு ஆகியவைதான் என காங்கிரச சொல்கிறது.

இந்த வளர்ச்சிக் கொள்கை சரியில்லை என்றால் வேறெந்த கொள்கை என்ற கேள்வி எழு வேண்டும். உலகய வளர்ச்சிக் கொள்கையின் தோல்வியைத்தான் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த இயற்கைப் பேரழிவுகள் காட்டுகின்றன. வளர்ச்சிக் கொள்கை என்பது சொந்த சமூகத்தையும் சுற்றுச் சூழலையும் பேணிப் பாதுகாக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

மக்களிடம் வாக்கு வாங்க வேண்டும் என்பதற்காகவாவது மக்களின் குரலுக்கு செவிசாய்க்க வேண்டும் என்ற நிர்பந்தம் இல்லாத அரசாக தற்போதைய தமிழக அரசு இருக்கிறது. எனவே, மத்திய அரசு தூத்துக்குடி போராட்டத்தை ஒடுக்க துணை இராணுவப் படையை அனுப்பத் தயார் என்று சொன்னால் அதை வரவேற்கும் நிலையில் மாநில அரசு இருக்கிறது. அடுத்துவரக்கூடிய மீதுதேன், வைத்து ரோ கார்பன், பெட்ரோலிய மண்டலம், சாகர்மாலா, பசுமை வழிச்சாலைப் போன்ற பலவேறு திட்டங்களை எதிர்த்துப் போராடக் கூடிய இயக்கங்கள் எவ்வென்று பட்டியலிடுகின்றனர்; கடுமையான ஒடுக்குமுறையை செலுத்த தயாராகி வருகின்றனர். உலகமயம் சார்ந்த பேரழிவு வளர்ச்சிக் கொள்கை ஏக்போக பாசிச அரசியலுக்கும் கடுமையான அரச அடக்கமுறைக்கும் வழிவகுக்கிறது. உலகமயம் சார்ந்த பேரழிவு வளர்ச்சிக் கொள்கைக்கும் தேசங்களின் தற்சார்பான பொருளியல் கொள்கைக்குமான முரண்பாடு அரசியல் தளத்தில் தீவிரமடையும் பொழுது அது உள்நாட்டுப் போராக வடிவம்பெறும். அத்தகைய உள்நாட்டுப் போர்கள் நாட்டின் பிற பகுதிகளில் நடந்துவருகிறது. எனவே, இந்த ஏக்போக பாசிச சக்திகள் மக்கள் மீதான உள்நாட்டுப் போரைத் தொடுக்கும் பொழுது அது அச்சக்திகளின் உலகமயம் சார்ந்த பேரழிவு வளர்ச்சிக் கொள்கைக்கு எதிரான தீர்மானகரமான சண்டையாக வடிவம்பெறும். அதற்கு முகம்கொடுக்க தயாராவோம். ஏனெனில், முகம் கொடுக்காமல் தப்பிப் ஒடுவதற்கென்று நமக்கு வேறு நிலம் இல்லை.

எப்ரல் 7: தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மா- லெ-மா) சார்பில் சென்னை கவிக்கோ அரங்கில் நடைபெற்ற தமிழ்த்தேசிய சுயமரியனை உரிமை மாநாட்டு மலர் வெளியீட்டு நிகழ்வில் த.க.க. (மா-லெ-மா) வின் பொதுச்செயலாளர் தோழர் பாலன் உரையாற்றும்போது...

மதுரை முஸ்லீம் ஐக்கிய ஜமாத் மற்றும் அனைத்து இஸ்லாமிய அமைப்புகளின் சார்பாக நடந்த ஆசிஃபா படுகொலைக் கண்டனக் கூட்டத்தில் தோழர் மீ.த.பாண்டியன் உரையாற்றும் போது...

கச்சநுத்தம் சாதியப் படுகொலைகளைக் கண்டித்து ஜூன் 6 அன்று சேலம் மாவட்டம் ஆட்சியர் அலுவலகம் முன்பு சமூகநீதி இயக்கம் மற்றும் தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணி நடத்திய ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது

எஸ்.வி.சேகரை கைது செய்ய வலியுறுத்தி எப்ரல் 26 அன்று 'ஊடகவியலாளர்களின் சுயமரியாதைப் போராட்டம் குற்றச் செயலா?' என்ற தலைப்பில் சென்னையில் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் முன்பு தி.வி.க., இளந்தமிழகம், தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணி சார்பில் நடைபெற்ற கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது ...

காவிரி
மேலாண்மை
வாரியம் அமைக்கக்
கோரி தமிழ்த்தேச
மக்கள் முன்னணி
பங்குபெற்ற
போராட்டக்
களங்களில் சில

மதுரை

திண்டுக்கல்

படுகோலைகள் மூலம் அடக்கி ஆளத் துடிக்கும் கார்ப்பரேட் சர்வாதிகார ஆட்சி!

தமிழ்கள் ஒன்றுபட்டு ஆட்சியாளர்களுக்கு நக்க பாடம் புத்துவோம்!

தூத்துக்குடி படுகோலைகளைக் கண்டத்து தமிழ்தேச மக்கள் முன்னணியின் போராட்டங்கள்

சென்னை

தஞ்சை

சேலம்

திருவாந்தூர்

திண்டுக்கல்

CPTN
[M-L-M]

'ஒற்றை அரசு, ஒற்றைத் தேசியம், ஒற்றைச் சந்தை, ஒற்றைப் பண்பாடு' என்ற கார்ப்பரேட்-காலிக் கூட்டு சர்வாதிகாரத்தை முறியழப்போம்!

சாதி ஒழிந்த தமிழ்தேச மக்கள் சனநாயகக் குழியரசைப் படைப்போம்! சமதர்மக் குழியரசுகளின் கூட்டுரசை நிறுவுவோம்!

2வது மாநாடு

2018 ஜூன் 23, 24 ★ தஞ்சை

தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

(மார்க்சிய-லெனினிய-மாலோ சிந்தனை)

70100 84440

www.peoplesfront.in